መጽሐፍ ቅዱስ

የብሉይና የሐዲስ ኪዳን መጻሕፍት

፨ ፨ ፨ ፨ ፨

ዲጂተል ኤዲሽን ፲፱፻፺፱
በዲርክ ሮክማንና ፍሬዘውድ ተክሉ
DIGITAL EDITION BY DIRK RÖCKMANN AND FREZEWD TEKLU 2006
ETHIOBIBLE MINISTRIES - WWW.ETHIOBIBLE.ORG
Release 1.0

የኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር

መጀመሪያ በብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት ታተመ ።

COPYRIGHT STATEMENT:
DIGITAL EDITION OF THE REVISED AMHARIC BIBLE (2006) | PRINTED VERSION BY UNITED BIBLE SOCIETIES (C)1962| E-TEXT IN TRANSLITERATED SIL-ASCII FORMAT BY LAPSLEY/BROOKS FOUNDATION 1994 | UNICODE UTF-8 TRANSFORMATION AND XML-TAGGING BY DIRK RÖCKMANN 2003 | XSLT-TRANSFORMATION AND READER FORMAT BY DIRK RÖCKMANN 2006 | WITH KIND PERMISSION OF THE BIBLE SOCIETY OF ETHIOPIA | EVERY NON-COMMERCIAL WORK USING THIS DATA IN ANY FORM MUST FULLY INCLUDE THIS COPYRIGHT STATEMENT! | EVERY COMMERCIAL USE OF PARTS OR THE COMPLETE DATA IN ANY FORM NEEDS WRITTEN PERMISSION OF THE BIBLE SOCIETY OF ETHIOPIA AND DIRK RÖCKMANN (WWW.NT-TEXT.NET,WWW.ETHIOBIBLE.ORG)! ALL RIGHTS RESERVED!

የማቴዎስ ወንጌል

ምዕራፍ 1

1፤ የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ ትውልድ መጽሐፍ። 2፤ አብርሃም ይስሐቅን
ወለደ፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብም ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ፤ 3፤ ይሁዳም
ከትዕማር ፋሬስንና ዛራን ወለደ፤ ፋሬስም ኤስሮምን ወለደ፤ 4፤ ኤስሮምም አራምን ወለደ፤
አራምም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚናዳብም ነአሶንን ወለደ፤ ነአሶንም ሰልሞንን ወለደ፤ 5፤
ሰልሞንም ከራኬብ ቦኤዝን ወለደ፤ ቦኤዝም ከሩት ኢዮቤድን ወለደ፤ ኢዮቤድም እሴይን
ወለደ፤ 6፤ እሴይም ንጉሥ ዳዊትን ወለደ። 7፤ ሰሎሞንም ሮብዓምን ወለደ፤ ሮብዓምም አቢያን
ወለደ፤ አቢያም አሣፍን ወለደ፤ 8፤ አሣፍም ኢዮሣፍጥን ወለደ፤ ኢዮሣፍጥም ኢዮራምን
ወለደ፤ ኢዮራምም ዖዝያንን ወለደ፤ 9፤ ዖዝያንም ኢዮአታምን ወለደ፤ ኢዮአታምም አካዝን
ወለደ፤ 10፤ አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ፤ ሕዝቅያስም ምናሴን ወለደ፤ ምናሴም አሞፅን ወለደ፤
11፤ አሞፅም ኢዮስያስን ወለደ፤ ኢዮስያስም በባቢሎን ምርኮ ጊዜ ኢኮንያንንና ወንድሞቹን
ወለደ። 12፤ ከባቢሎንም ምርኮ በኋላ ኢኮንያን ሰላትያልን ወለደ፤ ሰላትያልም ዘሩባቤልን
ወለደ፤ 13፤ ዘሩባቤልም አብዩድን ወለደ፤ አብዩድም ኤልያቄምን ወለደ፤ ኤልያቄምም አዛርን
ወለደ፤ 14፤ አዛርም ሳዶቅን ወለደ፤ ሳዶቅም አኪምን ወለደ፤ አኪምም ኤልዩድን ወለደ፤ 15፤
ኤልዩድም አልዓዛርን ወለደ፤ አልዓዛርም ማታንን ወለደ፤ ማታንም ያዕቆብን ወለደ፤ 16፤
ያዕቆብም ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን የወለደች የማርያምን እጮኛ ዮሴፍን ወለደ። 17፤
እንግዲህ ትውልድ ሁሉ ከአብርሃም እስከ ዳዊት አሥራ አራት ትውልድ፥ ከዳዊትም እስከ
ባቢሎን ምርኮ አሥራ አራት ትውልድ፥ ከባቢሎንም ምርኮ እስከ ክርስቶስ አሥራ አራት
ትውልድ ነው። 18፤ የኢየሱስ ክርስቶስም ልደት እንዲህ ነበረ። እናቱ ማርያም ለዮሴፍ
በታጨች ጊዜ ሳይገናኙ ከመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች። 19፤ እጮኛዋ ዮሴፍም ጻድቅ ሆኖ
ሊገልጣት ስላልወደደ በስውር ሊተዋት አሰበ። 20፤ እርሱ ግን ይህን ሲያስብ፥ እነሆ የጌታ
መልአክ በሕልም ታየው፥ እንዲህም አለ። የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ፥ ከእርስዋ የተፀነሰው
ከመንፈስ ቅዱስ ነውና እጮኛህን ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ። 21፤ ልጅም ትወልዳለች፤
እርሱ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና ስሙን ኢየሱስ ትለዋለህ። 22፤ በነቢይ ከጌታ
ዘንድ። 23፤ እነሆ፥ ድንግል ትፀንሳለች ልጅም ትወልዳለች፥ ስሙንም አማኑኤል ይሉታል
የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሁሉ ሆኖአል፥ ትርጓሜውም። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የሚል
ነው። 24፤ ዮሴፍም ከእንቅልፉ ነቅቶ የጌታ መልአክ እንዳዘዘው አደረገ፤ እጮኛውንም ወሰደ፤
25፤ የበኩር ልጅዋንም እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም፤ ስሙንም ኢየሱስ አለው።

ምዕራፍ 2

1-2፤ ኢየሱስም በይሁዳ ቤተ ልሔም በንጉሡ በሄሮድስ ዘመን በተወለደ ጊዜ፥ እነሆ፥ ሰብአ
ሰገል። የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው? ኮከቡን በምሥራቅ አይተን ልንሰግድለት

መጥተናልና እያሉ ከምሥራቅ ወደ ኢየሩሳሌም መጡ። 3፤ ንጉሡ ሄሮድስም ሰምቶ ደነገጠ፥
ኢየሩሳሌምም ሁሉ ከእርሱ ጋር፤ 4፤ የካህናትንም አለቆች የሕዝቡንም ጻፎች ሁሉ ሰብስቦ
ክርስቶስ ወዴት እንዲወለድ ጠየቃቸው። 5-6፤ እነርሱም። አንቺ ቤተ ልሔም፥ የይሁዳ ምድር፥
ከይሁዳ ገዢዎች ከቶ አታንሺም፤ ሕዝቤን እስራኤልን የሚጠብቅ መስፍን ከአንቺ ይወጣልና
ተብሎ በነቢይ እንዲህ ተጽፎአልና በይሁዳ ቤተ ልሔም ነው አሉት። 7፤ ከዚህ በኋላ ሄሮድስ
ሰብአ ሰገልን በስውር ጠርቶ ኮከቡ የታየበትን ዘመን ከእነርሱ በጥንቃቄ ተረዳ፥ 8፤ ወደ ቤተ
ልሔምም እነርሱን ሰደደ። ሂዱ፥ ስለ ሕፃኑ በጥንቃቄ መርምሩ፤ ባገኛችሁትም ጊዜ እኔ ደግሞ
መጥቼ እንድሰግድለት ንገሩኝ አላቸው። 9፤ እነርሱም ንጉሡን ሰምተው ሄዱ፤ እነሆም፥
በምሥራቅ ያዩት ኮከብ ሕፃኑ ባለበት ላይ መጥቶ እስኪቆም ድረስ ይመራቸው ነበር። 10፤
ኮከቡንም ባዩ ጊዜ በታላቅ ደስታ እጅግ ደስ አላቸው። 11፤ ወደ ቤትም ገብተው ሕፃኑን ከእናቱ
ከማርያም ጋር አዩት፥ ወድቀውም ሰገዱለት፥ ሣጥኖቻቸውንም ከፍተው እጅ መንሻ ወርቅና
ዕጣን ከርቤም አቀረቡለት። 12፤ ወደ ሄሮድስም እንዳይመለሱ በሕልም ተረድተው በሌላ
መንገድ ወደ አገራቸው ሄዱ። 13፤ እነርሱም ከሄዱ በኋላ እነሆ፥ የጌታ መልአክ በሕልም
ለዮሴፍ ታይቶ። ሄሮድስ ሕፃኑን ሊገድለው ይፈልገዋልና ተነሣ፥ ሕፃኑንና እናቱንም ይዘህ ወደ
ግብፅ ሽሽ፥ እስክነግርህም ድረስ በዚያ ተቀመጥ አለው። 14-15፤ እርሱም ተነሥቶ ሕፃኑንና
እናቱን በሌሊት ያዘና ከጌታ ዘንድ በነቢይ። ልጄን ከግብፅ ጠራሁት የተባለው እንዲፈጸም ወደ
ግብፅ ሄደ፥ ሄሮድስም እስኪሞት ድረስ በዚያ ኖረ። 16፤ ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገል እንደ
ተሣለቁበት ባየ ጊዜ እጅግ ተቆጣና ልኮ ከሰብአ ሰገል እንደ ተረዳው ዘመን በቤተ ልሔምና
በአውራጃዋ የነበሩትን፥ ሁለት ዓመት የሆናቸውን ከዚያም የሚያንሱትን ሕፃናት ሁሉ አስገደለ።
17-18፤ ያን ጊዜ በነቢዩ በኤርምያስ፥ ድምፅ በራማ ተሰማ፥ ልቅሶና ብዙ ዋይታ፤ ራሔል ስለ
ልጆችዋ አለቀሰች፥ መጽናናትም አልወደደችም፥ የሉምና የተባለው ተፈጸመ። 19፤ ሄሮድስም
ከሞተ በኋላ፥ እነሆ፥ የጌታ መልአክ በግብፅ ለዮሴፍ በሕልም ታይቶ። 20፤ የሕፃኑን ነፍስ
የፈለጉት ሞተዋልና ተነሣ፥ ሕፃኑን እናቱንም ይዘህ ወደ እስራኤል አገር ሂድ አለ። 21፤ እርሱም
ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ያዘና ወደ እስራኤል አገር ገባ። 22፤ በአባቱም በሄሮድስ ፈንታ
አርኬላዎስ በይሁዳ እንደ ነገሠ በሰማ ጊዜ፥ ወደዚያ መሄድን ፈራ፤ በሕልምም ተረድቶ ወደ
ገሊላ አገር ሄደ፤ 23፤ በነቢያት። ናዝራዊ ይባላል የተባለው ይፈጸም ዘንድ፥ ናዝሬት ወደምትባል
ከተማ መጥቶ ኖረ።

ምዕራፍ 3

1-2፤ በዚያም ወራት መጥምቁ ዮሐንስ። መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ ብሎ በይሁዳ
ምድረ በዳ እየሰበከ መጣ። 3፤ በነቢዩ በኢሳይያስ። የጌታን መንገድ አዘጋጁ ጥርጊያውንም
አቅኑ እያለ በምድረ በዳ የሚጮህ ሰው ድምፅ የተባለለት ይህ ነውና። 4፤ ራሱም ዮሐንስ
የግመል ጠጉር ልብስ ነበረው፥ በወገቡም ጠፍር ይታጠቅ ነበር፤ ምግቡም አንበጣና የበረሀ ማር
ነበረ። 5፤ ያን ጊዜ ኢየሩሳሌም ይሁዳም ሁሉ በዮርዳኖስም ዙሪያ ያለ አገር ሁሉ ወደ እርሱ
ይወጡ ነበር፤ 6፤ ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ከእርሱ ይጠመቁ ነበር። 7፤
ዳሩ ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ብዙዎች ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባየ ጊዜ፥ እንዲህ
አላቸው። እናንተ የእፉኝት ልጆች፥ ከሚመጣው ቍጣ እንድትሸሹ ማን አመለከታችሁ? 8፤
እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ፤ 9፤ በልባችሁም። አብርሃም አባት አለን እንደምትሉ
አይምሰላችሁ፤ እላችኋለሁና። ከነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያስነሣለት
እግዚአብሔር ይችላል። 10፤ አሁንስ ምሳር በዛፎች ሥር ተቀምጦአል፤ እንግዲህ መልካም ፍሬ

የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል ወደ እሳትም ይጣላል። 11፤ እኔስ ለንስሐ በውኃ
አጠምቃችኋለሁ፤ ጫማውን እሸከም ዘንድ የማይገባኝ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ግን ከእኔ ይልቅ
ይበረታል፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳትም ያጠምቃችኋል፤ 12፤ መንሹም በእጁ ነው፥
አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል፥ ስንዴውንም በጎተራው ይከታል፥ ገለባውን ግን በማይጠፋ
እሳት ያቃጥለዋል። 13፤ ያን ጊዜ ኢየሱስ በዮሐንስ ሊጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ። 14፤
ዮሐንስ ግን። እኔ በአንተ ልጠመቅ ያስፈልገኛል አንተም ወደ እኔ ትመጣለህን? ብሎ
ይከለክለው ነበር። 15፤ ኢየሱስም መልሶ። አሁንስ ፍቀድልኝ፤ እንዲህ ጽድቅን ሁሉ መፈጸም
ይገባናልና አለው። ያን ጊዜ ፈቀደለት። 16፤ ኢየሱስም ከተጠመቀ በኋላ ወዲያው ከውኃ ወጣ፤
እነሆም፥ ሰማያት ተከፈቱ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንደ ርግብ ሲወርድ በእርሱ ላይም
ሲመጣ አየ፤ 17፤ እነሆም፥ ድምፅ ከሰማያት መጥቶ። በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ
ነው አለ።

ምዕራፍ 4

1፤ ከዚያ ወዲያ ኢየሱስ ከዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ መንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደው፥ 2፤ አርባ
ቀንና አርባ ሌሊትም ከጦመ በኋላ ተራበ። 3፤ ፈታኝም ቀርቦ። የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፥
እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ በል አለው። 4፤ እርሱም መልሶ። ሰው ከእግዚአብሔር አፍ
በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል አለው። 5፤ ከዚህ በኋላ
ዲያቢሎስ ወደ ቅድስት ከተማ ወሰደውና እርሱን በመቅደስ ጫፍ ላይ አቁሞ። 6፤ መላእክቱን
ስለ አንተ ያዝልሃል እግርህንም በድንጋይ ከቶ እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሡሃል ተብሎ
ተጽፎአልና የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ፥ ወደ ታች ራስህን ወርውር አለው። 7፤ ኢየሱስም።
ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ደግሞ ተጽፎአል አለው። 8፤ ደግሞ ዲያቢሎስ እጅግ
ረጅም ወደ ሆነ ተራራ ወሰደው፥ የዓለምንም መንግሥታት ሁሉ ክብራቸውንም አሳይቶ። 9፤
ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ አለው። 10፤ ያን ጊዜ ኢየሱስ። ሂድ፥ አንተ ሰይጣን
ለጌታህ ለአምላክህ ስገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአልና አለው። 11፤ ያን ጊዜ
ዲያቢሎስ ተወው፥ እነሆም፥ መላእክት ቀርበው ያገለግሉት ነበር። 12፤ ኢየሱስም ዮሐንስ አልፎ
እንደ ተሰጠ በሰማ ጊዜ ወደ ገሊላ ፈቀቅ ብሎ ሄደ። 13፤ ናዝሬትንም ትቶ በዛብሎንና
በንፍታሌም አገር በባሕር አጠገብ ወደ አለችው ወደ ቅፍርናሆም መጥቶ ኖረ። 14-16፤
በነቢዩም በኢሳይያስ። የዛብሎን ምድርና የንፍታሌም ምድር፥ የባሕር መንገድ፥ በዮርዳኖስ
ማዶ፥ የአሕዛብ ገሊላ፤ በጨለማ የተቀመጠው ሕዝብ ታላቅ ብርሃን አየ፥ በሞት አገርና ጥላ
ለተቀመጡትም ብርሃን ወጣላቸው 17፤ የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሆነ። ከዚያ ዘመን ጀምሮ
ኢየሱስ። መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ ይሰብክ ጀመር። 18፤ በገሊላ ባሕር
አጠገብ ሲመላለስም ሁለት ወንድማማች ጴጥሮስ የሚሉትን ስምዖንን ወንድሙንም
እንድርያስን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ፥ ዓሣ አጥማጆች ነበሩና። 19፤ እርሱም።
በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው። 20፤ ወዲያውም
መረባቸውን ትተው ተከተሉት። 21፤ ከዚያም እልፍ ብሎ ሌሎችን ሁለት ወንድማማች
የዘብዴዎስን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ከአባታቸው ከዘብዴዎስ ጋር በታንኳ
መረባቸውን ሲያበጁ አየ፤ ጠራቸውም። 22፤ እነርሱም ወዲያው ታንኳይቱንና አባታቸውን
ትተው ተከተሉት። 23፤ ኢየሱስም በምኩራቦቻቸው እያስተማረ የመንግሥትንም ወንጌል
እየሰበከ በሕዝብም ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ በገሊላ ሁሉ ይዞር ነበር። 24፤ ዝናውም
ወደ ሶርያ ሁሉ ወጣ፤ በልዩ ልዩ ደዌና ሥቃይም ተይዘው የታመሙትን ሁሉ አጋንንትም

ያደሩባቸውን በጨረቃም የሚነሣባቸውን ሽባዎችንም ወደ እርሱ አመጡ፥ ፈወሳቸውም። 25፤
ከገሊላም ከአሥሩ ከተማም ከኢየሩሳሌምም ከይሁዳም ከዮርዳኖስም ማዶ ብዙ ሕዝብ
ተከተሉት።

ምዕራፍ 5

1፤ ሕዝቡንም አይቶ ወደ ተራራ ወጣ፤ በተቀመጠም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀረቡ፤ 2፤
አፉንም ከፍቶ አስተማራቸው እንዲህም አለ። 3፤ በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብፁዓን ናቸው፥
መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና። 4፤ የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው፥ መፅናናትን ያገኛሉና። 5፤
የዋሆች ብፁዓን ናቸው፥ ምድርን ይወርሳሉና። 6፤ ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው፥
ይጠግባሉና። 7፤ የሚምሩ ብፁዓን ናቸው፥ ይማራሉና። 8፤ ልበ ንጹሖች ብፁዓን ናቸው፥
እግዚአብሔርን ያዩታልና። 9፤ የሚያስተራርቁ ብፁዓን ናቸው፥ የእግዚአብሔር ልጆች
ይባላሉና። 10፤ ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው፥ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና። 11፤
ሲነቅፉአችሁና ሲያሳድዱአችሁ በእኔም ምክንያት ክፉውን ሁሉ በውሸት ሲናገሩባችሁ ብፁዓን
ናችሁ። 12፤ ዋጋችሁ በሰማያት ታላቅ ነውና ደስ ይበላችሁ፥ ሐሴትም አድርጉ፤ ከእናንተ በፊት
የነበሩትን ነቢያትን እንዲሁ አሳድደዋቸዋልና። 13፤ እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው
አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፍጣል? ወደ ውጭ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ወደ ፊት ለምንም
አይጠቅምም። 14፤ እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትሰወር
አይቻላትም። 15፤ መብራትንም አብርተው ከዕንቅብ በታች አይደለም እንጂ በመቅረዙ ላይ
ያኖሩታል በቤት ላሉት ሁሉም ያበራል። 16፤ መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን
አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ። 17፤ እኔ ሕግንና ነቢያትን
ለመሻር የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ልፈጽም እንጂ ለመሻር አልመጣሁም። 18፤ እውነት
እላችኋለሁ፥ ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ፥ ከሕግ አንዲት የውጣ ወይም አንዲት ነጥብ
ከቶ አታልፍም፥ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ። 19፤ እንግዲህ ከነዚህ ከሁሉ ካነሱት ትእዛዛት
አንዲቱን የሚሽር ለሰውም እንዲሁ የሚያስተምር ማንም ሰው በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ
ታናሽ ይባላል፤ የሚያደርግ ግን የሚያስተምርም ማንም ቢሆን እርሱ በመንግሥተ ሰማያት
ታላቅ ይባላል። 20፤ እላችኋለሁና። ጽድቃችሁ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን ጽድቅ ካልበለጠ፥ ወደ
መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም። 21፤ ለቀደሙት። አትግደል እንደ ተባለ ሰምታችኋል፤
የገደለም ሁሉ ፍርድ ይገባዋል። 22፤ እኔ ግን እላችኋለሁ፥ በወንድሙ ላይ የሚቆጣ ሁሉ ፍርድ
ይገባዋል፤ ወንድሙንም ጨርቃም የሚለው ሁሉ የሸንጎ ፍርድ ይገባዋል፤ ደንቆሮ የሚለውም
ሁሉ የገሃነመ እሳት ፍርድ ይገባዋል። 23፤ እንግዲህ መባህን በመሠዊያው ላይ ብታቀርብ፥
በዚያም ወንድምህ አንዳች በአንተ ላይ እንዳለው ብታስብ፥ 24፤ በዚያ በመሠዊያው ፊት
መባህን ትተህ ሂድ፥ አስቀድመህም ከወንድምህ ጋር ታረቅ፥ በኋላም መጥተህ መባህን አቅርብ።
25፤ አብረኸው በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ ጋር ፈጥነህ ተስማማ፤ ባላጋራ ለዳኛ እንዳይሰጥህ
ዳኛም ለሎሌው፥ ወደ ወህኒም ትጣላለህ፤ 26፤ እውነት እልሃለሁ፥ የመጨረሻዋን ሳንቲም
እስክትከፍል ድረስ ከቶ ከዚያ አትወጣም። 27፤ አታመንዝር እንደ ተባለ ሰምታችኋል። 28፤
እኔ ግን እላችኋለሁ፥ ወደ ሴት ያየ ሁሉ የተመኛትም ያን ጊዜ በልቡ ከእርስዋ ጋር
አመንዝሮአል። 29፤ ቀኝ ዓይንህም ብታሰናክልህ አውጥተህ ከአንተ ጣላት፤ ሙሉ ሰውነትህ
በገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ ይሻልሃልና። 30፤ ቀኝ እጅህም ብታሰናክልህ
ቆርጠህ ከአንተ ጣላት፤ ሙሉ ሰውነትህ በገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ
ይሻላልና። 31፤ ሚስቱን የሚፈታት ሁሉ የፍችዋን ጽሕፈት ይስጣት ተባለ። 32፤ እኔ ግን

እላችኋለሁ፥ ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ አመንዝራ ያደርጋታል፥
የተፈታችውንም የሚያገባ ሁሉ ያመነዝራል። 33፤ ደግሞ ለቀደሙት። በውሸት አትማል ነገር
ግን መሐላዎችህን ለጌታ ስጥ እንደተባለ ሰምታችኋል። 34፤ እኔ ግን እላችኋለሁ። ከቶ
አትማሉ፤ በሰማይ አይሆንም የእግዚአብሔር ዙፋን ነውና፤ 35፤ በምድርም አይሆንም የእግሩ
መረገጫ ናትና፤ በኢየሩሳሌምም አይሆንም የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናትና፤ 36፤ በራስህም
አትማል፥ አንዲቱን ጠጉር ነጭ ወይም ጥቁር ልታደርግ አትችልምና። 37፤ ነገር ግን ቃላችሁ
አዎን አዎን ወይም አይደለም አይደለም ይሁን፤ ከነዚህም የወጣ ከክፉው ነው። 38፤ ዓይን ስለ
ዓይን ጥርስም ስለ ጥርስ እንደ ተባለ ሰምታችኋል። 39፤ እኔ ግን እላችኋለሁ፥ ክፉውን
አትቃወሙ፤ ዳሩ ግን ቀኝ ጉንጭህን በጥፊ ለሚመታህ ሁሉ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት፤ 40፤
እንዲከስህም እጀ ጠባብህንም እንዲወስድ ለሚወድ መጎናጸፊያህን ደግሞ ተውለት፤ 41፤ ማንም
ሰው አንድ ምዕራፍ ትሄድ ዘንድ ቢያስገድድህ ሁለተኛውን ከእርሱ ጋር ሂድ። 42፤ ለሚለምንህ
ስጥ፥ ከአንተም ይበደር ዘንድ ከሚወደው ፊቀቅ አትበል። 43፤ ባልንጀራህን ውደድ ጠላትህንም
ጥላ እንደ ተባለ ሰምታችኋል። 44-45፤ እኔ ግን እላችኋለሁ፥ በሰማያት ላለ አባታችሁ ልጆች
ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፥ የሚረግሙአችሁንም መርቁ፥ ለሚጠሉአችሁም መልካም
አድርጉ፥ ስለሚያሳድዱአችሁም ጸልዩ፤ እርሱ በክፎዎችና በበጎዎች ላይ ፀሐይን ያወጣልና፥
በጻድቃንና በኃጢአተኞችም ላይ ዝናቡን ያዘንባልና። 46፤ የሚወዱአችሁን ብትወዱ ምን ዋጋ
አላችሁ? ቀራጮችስ ያንኑ ያደርጉ የለምን? 47፤ ወንድሞቻችሁንም ብቻ እጅ ብትነሡ ምን
ብልጫ ታደርጋላችሁ? አሕዛብስ ያንኑ ያደርጉ የለምን? 48፤ እንግዲህ የሰማዩ አባታችሁ
ፍጹም እንደ ሆነ እናንተ ፍጹማን ሁኑ።

ምዕራፍ 6

1፤ ለሰዎች ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን በፊታቸው እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ፤ ያለዚያ በሰማያት
ባለው አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም። 2፤ እንግዲህ ምጽዋት ስታደርግ፥ ግብዞች በሰው ዘንድ
ሊከበሩ በምኩራብ በመንገድም እንደሚያደርጉ በፊትህ መለከት አታስነፋ፤ እውነት
እላችኋለሁ፥ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። 3-4፤ አንተ ግን ምጽዋት ስታደርግ ምጽዋትህ በስውር
እንዲሆን ቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አትወቅ፤ በስውር የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል።
5፤ ስትጸልዩም እንደ ግብዞች አትሁኑ፤ ለሰው ይታዩ ዘንድ በምኩራብና በመንገድ ማዕዘን
ቆመው መጸለይን ይወዳሉና፤ እውነት እላችኋለሁ፥ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። 6፤ አንተ ግን
ስትጸልይ፥ ወደ እልፍኝህ ግባ መዝጊያህንም ዘግተህ በስውር ላለው አባትህ ጸልይ፤ በስውር
የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል። 7፤ አሕዛብም በመናገራቸው ብዛት እንዲሰሙ
ይመስላቸዋልና ስትጸልዩ እንደ እነርሱ በከንቱ አትድገሙ። 8፤ ስለዚህ አትምሰሉአቸው፤
ሳትለምኑት አባታችሁ የሚያስፈልጋችሁን ያውቃልና። 9፤ እንግዲህ እናንተስ እንዲህ ጸልዩ።
በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፥ 10፤ ስምህ ይቀደስ፤ መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ
እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን፤ 11፤ የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን፤ 12፤ እኛም ደግሞ
የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን፤ 13፤ ከክፉም አድነን እንጂ ወደ ፈተና
አታግባን፤ መንግሥት ያንተ ናትና ኃይልም ክብርም ለዘለዓለሙ፤ አሜን። 14፤ ለሰዎች
ኃጢአታቸውን ይቅር ብትሉ፥ የሰማዩ አባታችሁ እናንተን ደግሞ ይቅር ይላችኋልና፤ 15፤
ለሰዎች ግን ኃጢአታቸውን ይቅር ባትሉ፥ አባታችሁም ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም። 16፤
ስትጦሙም፥ እንደ ግብዞች አትጠውልጉ፤ ለሰዎች እንደ ጦመኛ ሊታዩ ፊታቸውን ያጠፋሉና፤
እውነት እላችኋለሁ፥ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። 17-18፤ አንተ ግን ስትጦም፥ በስውር ላለው

አባትህ እንጂ እንደ ጦመኛ ለሰዎች እንዳትታይ ራስህን ተቀባ ፊትህንም ታጠብ፤ በስውር
የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል። 19፤ ብልና ዝገት በሚያጠፉት ሌቦችም ቆፍረው
በሚሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በምድር ላይ መዝገብ አትሰብስቡ፤ 20፤ ነገር ግን ብልም ዝገትም
በማያጠፉት ሌቦችም ቆፍረው በማይሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በሰማይ መዝገብ ሰብስቡ፤ 21፤
መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና። 22፤ የሰውነት መብራት ዓይን ናት። ዓይንህ
እንግዲህ ጤናማ ብትሆን፥ ሰውነትህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል፤ 23፤ ዓይንህ ግን ታማሚ ብትሆን፥
ሰውነትህ ሁሉ የጨለመ ይሆናል። እንግዲህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ፥ ጨለማውስ
እንዴት ይበረታ! 24፤ ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው ማንም የለም፤ ወይም አንዱን ይጠላል
ሁለተኛውንም ይወዳል፤ ወይም ወደ አንዱ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል፤ ለእግዚአብሔርና
ለገንዘብ መገዛት አትችሉም። 25፤ ስለዚህ እላችኋለሁ፥ ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉትና
በምትጠጡት፥ ወይም ስለ ሰውነታችሁ በምትለብሱት አትጨነቁ፤ ነፍስ ከመብል ሰውነትም
ከልብስ አይበልጥምን? 26፤ ወደ ሰማይ ወፎች ተመልከቱ፤ አይዘሩም አያጭዱምም በጎተራም
አይከቱም፥ የሰማዩ አባታችሁም ይመግባቸዋል፤ እናንተ ከእነርሱ እጅግ አትበልጡምን? 27፤
ከእናንተ ተጨንቆ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨመር የሚችል ማን ነው? 28፤ ስለ ልብስስ ስለ
ምን ትጨነቃላችሁ? የሜዳ አበቦች እንዴት እንዲያድጉ ልብ አድርጋችሁ ተመልከቱ፤ 29፤
አይደክሙም አይፈትሉምም፤ ነገር ግን እላችኋለሁ፥ ሰሎሞንስ እንኳ በክብሩ ሁሉ ከነዚህ
እንደ አንዱ አልለበሰም። 30፤ እግዚአብሔር ግን ዛሬ ያለውን ነገም ወደ እቶን የሚጣለውን
የሜዳን ሣር እንዲህ የሚያለብሰው ከሆነ፥ እናንተ እምነት የጎደላችሁ፥ እናንተንማ ይልቁን
እንዴት? 31፤ እንግዲህ። ምን እንበላለን? ምንስ እንጠጣለን? ምንስ እንለብሳለን? ብላችሁ
አትጨነቁ፤ 32፤ ይህንስ ሁሉ አሕዛብ ይፈልጋሉ፤ ይህ ሁሉ እንዲያስፈልጋችሁ የሰማዩ
አባታችሁ ያውቃልና። 33፤ ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም
ፈልጉ፥ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል። 34፤ ነገ ለራሱ ይጨነቃልና ለነገ አትጨነቁ፤ ለቀኑ
ክፋቱ ይበቃዋል።

ምዕራፍ 7

1-2፤ እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ፤ በምትፈርዱበት ፍርድ ይፈረድባችኋልና፥
በምትሰፍሩበትም መስፈሪያ ይሰፈርባችኋል። 3፤ በወንድምህም ዓይን ያለውን ጉድፍ ስለምን
ታያለህ፥ በዓይንህ ግን ያለውን ምሰሶ ስለ ምን አትመለከትም? 4፤ ወይም ወንድምህን። ከዓይንህ
ጉድፍ ላውጣ ፍቀድልኝ እንዴትስ ትለዋለህ? እነሆም፥ በዓይንህ ምሰሶ አለ። 5፤ አንተ ግብዝ፥
አስቀድመህ ከዓይንህ ምሰሶውን አውጣ፥ ከዚያም በኋላ ከወንድምህ ዓይን ጉድፉን ታወጣ ዘንድ
አጥርተህ ታያለህ። 6፤ በእግራቸው እንዳይረግጡት ተመልሰውም እንዳይነክሱአችሁ፥
የተቀደሰውን ለውሾች አትስጡ፥ ዕንቁዎቻችሁንም በእሪያዎች ፊት አትጣሉ። 7፤ ለምኑ፥
ይሰጣችሁማል፤ ፈልጉ፥ ታገኙማላችሁ፤ መዝጊያን አንኳኩ፥ ይከፈትላችሁማል። 8፤
የሚለምነው ሁሉ ይቀበላልና፥ የሚፈልገውም ያገኛል፥ መዝጊያንም ለሚያንኳኳ
ይከፈትለታል። 9፤ ወይስ ከእናንተ፥ ልጁ እንጀራ ቢለምነው፥ ድንጋይን የሚሰጠው ከእናንተ
ማን ሰው ነው? 10፤ ዓሣስ ቢለምነው እባብን ይሰጠዋልን? 11፤ እንኪያስ እናንተ ክፉዎች
ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠትን ካወቃችሁ፥ በሰማያት ያለው አባታችሁ
ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መልካም ነገርን ይሰጣቸው? 12፤ እንግዲህ ሰዎች
ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው፤ ሕግም ነቢያትም
ይህ ነውና። 13፤ በጠበበው ደጅ ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ፥ መንገዱም ትልቅ

ነውና፥ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው፤ 14፤ ወደ ሕይወት የሚወስደው ደጅ የጠበበ፥
መንገዱም የቀጠነ ነውና፥ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው። 15፤ የበግ ለምድ ለብሰው
ከሚመጡባችሁ በውሥጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኵላዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ።
16፤ ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ከእሾህ ወይን ከኩርንችትስ በለስ ይለቀማልን? 17፤ እንዲሁ
መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያደርጋል፥ ክፉም ዛፍ ክፉ ፍሬ ያደርጋል። 18፤ መልካም ዛፍ
ክፉ ፍሬ ማፍራት፥ ወይም ክፉ ዛፍ መልካም ፍሬ ማፍራት አይቻለውም። 19፤ መልካም ፍሬ
የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል። 20፤ ስለዚህም ከፍሬያቸው
ታውቋቸዋላችሁ። 21፤ በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፥ ጌታ ሆይ፥ ጌታ
ሆይ፥ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም። 22፤ በዚያ ቀን ብዙዎች። ጌታ ሆይ፥
ጌታ ሆይ፥ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን፥ በስምህስ አጋንንትን አላወጣንምን፥ በስምህስ ብዙ
ተአምራትን አላደረግንምን? ይሉኛል። 23፤ የዚያን ጊዜም። ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ
ዓመፀኞች፥ ከእኔ ራቁ ብዬ እመሰክርባቸዋለሁ። 24፤ ስለዚህ ይህን ቃሌን ሰምቶ የሚያደርገው
ሁሉ ቤቱን በዓለት ላይ የሠራ ልባም ሰውን ይመስላል። 25፤ ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ
ነፋስም ነፈሰ ያንም ቤት ገፋው፥ በዓለት ላይም ስለ ተመሠረተ አልወደቀም። 26፤ ይህንም
ቃሌን ሰምቶ የማያደርገው ሰው ሁሉ ቤቱን በአሸዋ ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመስላል። 27፤
ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋስም ነፈሰ ያንም ቤት መታው፥ ወደቀም፥ አወዳደቁም ታላቅ
ሆነ። 28፤ ኢየሱስም ይህን ነገር በጨረሰ ጊዜ ሕዝቡ በትምህርቱ ተገረሙ፤ እንደ ጻፎቻቸው
ሳይሆን 29፤ እንደ ባለ ሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና።

ምዕራፍ 8

1፤ ከተራራም በወረደ ጊዜ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት። 2፤ እነሆም፥ ለምጻም ቀርቦ። ጌታ ሆይ፥
ብትወድስ ልታነጻኝ ትችላለህ እያለ ሰገደለት። 3፤ እጁንም ዘርግቶ ዳሰሰውና። እወዳለሁ፥ ንጻ
አለው። ወዲያውም ለምጹ ነጻ። 4፤ ኢየሱስም። ለማንም እንዳትናገር ተጠንቀቅ፥ ነገር ግን ሄደህ
ራስህን ለካህን አሳይ፥ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ሙሴ ያዘዘውን መባ አቅርብ አለው። 5፤
ወደ ቅፍርናሆምም በገባ ጊዜ የመቶ አለቃ ወደ እርሱ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፥ 6፤ ብላቴናዬ ሽባ ሆኖ
እጅግ እየተሣቀየ በቤት ተኝቶአል ብሎ ለመነው። 7፤ ኢየሱስም። እኔ መጥቼ እፈውሰዋለሁ
አለው። 8፤ የመቶ አለቃውም መልሶ። ጌታ ሆይ፥ በቤቴ ጣራ ከታች ልትገባ አይገባኝም፤ ነገር
ግን ቃል ብቻ ተናገር፥ ብላቴናዬም ይፈወሳል። 9፤ እኔ ደግሞ ለሌሎች ተገዥ ነኝና፥ ከእኔም
በታች ጭፍራ አለኝ፤ አንዱንም። ሂድ ብለው ይሄዳል፥ ሌላውንም። ና ብለው ይመጣል፥
ባሪያዬንም። ይህን አድርግ ብለው ያደርጋል አለው። 10፤ ኢየሱስም ሰምቶ ተደነቀና
ለተከተሉት እንዲህ አለ። እውነት እላችኋለሁ፥ በእስራኤል እንኳ እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት
አላገኘሁም። 11፤ እላችኋለሁም፥ ብዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ ከአብርሃምና
ከይስሐቅ ከያዕቆብም ጋር በመንግሥተ ሰማያት ይቀመጣሉ፤ 12፤ የመንግሥት ልጆች ግን
በውጭ ወደ አለው ጨለማ ይጣላሉ፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። 13፤ ኢየሱስም
ለመቶ አለቃ። ሂድና እንዳመንህ ይሁንልህ አለው። ብላቴናውም በዚያች ሰዓት ተፈወሰ። 14፤
ኢየሱስም ወደ ጴጥሮስ ቤት ገብቶ አማቱን በንዳድ ታማ ተኝታ አያት፤ 15፤ እጅዋንም ዳሰሰ፥
ንዳዱም ለቀቃት፤ ተነሥታም አገለገለቻቸው። 16-17፤ በመሸም ጊዜ አጋንንት ያደረባቸውን
ብዙዎችን ወደ እርሱ አመጡ፤ በነቢዩ በኢሳይያስ። እርሱ ድካማችንን ተቀበለ ደዌያችንንም
ተሸከመ የተባለው ይፈጸም ዘንድ፥ መናፍስትን በቃሉ አወጣ፥ የታመሙትንም ሁሉ ፈወሰ። 18፤
ኢየሱስም ብዙ ሰዎች ሲከቡት አይቶ ወደ ማዶ እንዲሻገሩ አዘዘ። 19፤ አንድ ጻፊም ቀርቦ።

መምህር ሆይ፥ ወደምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ አለው። 20፤ ኢየሱስም። ለቀበሮዎች ጉድጓድ
ለሰማይም ወፎች መሳፈሪያ አላቸው፥ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም አለው።
21፤ ከደቀ መዛሙርቱም ሌላው። ጌታ ሆይ፥ አስቀድሜ እንድሄድ አባቴን እንድቀብር ፍቀድልኝ
አለው። 22፤ ኢየሱስም። ተከተለኝ፥ ሙታናቸውንም እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው አለው። 23፤
ወደ ታንኳም ሲገባ ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት። 24፤ እነሆም፥ ማዕበሉ ታንኳይቱን
እስኪደፍናት ድረስ በባሕር ታላቅ መናወጥ ሆነ፤ እርሱ ግን ተኝቶ ነበር። 25፤ ደቀ መዛሙርቱም
ቀርበው። ጌታ ሆይ፥ አድነን፥ ጠፋን እያሉ አስነሡት። 26፤ እርሱም። እናንተ እምነት
የጎደላችሁ፥ ስለ ምን ትፈራላችሁ? አላቸው፤ ከዚህ በኋላ ተነሥቶ ነፋሱንና ባሕሩን ገሠጸ፥
ታላቅ ጸጥታም ሆነ። 27፤ ሰዎቹም። ነፋሳትና ባሕርስ ስንኳ የሚታዘዙለት፥ ይህ እንዴት ያለ ሰው
ነው? እያሉ ተደነቁ። 28፤ ወደ ማዶም ወደ ጌርጋሴኖን አገር በመጣ ጊዜ፥ አጋንንት ያደሩባቸው
ሁለት ሰዎች ከመቃብር ወጥተው ተገናኙት፤ እነርሱም ሰው በዚያ መንገድ ማለፍ እስኪሳነው
ድረስ እጅግ ክፉዎች ነበሩ። 29፤ እነሆም። ኢየሱስ ሆይ፥ የእግዚአብሔር ልጅ፥ ከአንተ ጋር
ምን አለን? ጊዜው ሳይደርስ ልትሣቀየን ወደዚህ መጣህን? እያሉ ጮኹ። 30፤ ከእነርሱም ርቆ
የብዙ እሪያ መንጋ ይሰማራ ነበር። 31፤ አጋንንቱም። ታወጣንስ እንደሆንህ፥ ወደ እሪያው መንጋ
ስደደን ብለው ለመኑት። ሂዱ አላቸው። 32፤ እነርሱም ወጥተው ወደ እሪያዎቹ ሄዱና ገቡ፤
እነሆም፥ የእሪያዎቹ መንጋ ሁሉ ከአፋፉ ወደ ባሕር እየተጣደፉ ሮጡ በውኃም ውስጥ ሞቱ።
33፤ እረኞችም ሸሹ፥ ወደ ከተማይቱም ሄደው ነገሩን ሁሉ አጋንንትም በአደሩባቸው የሆነውን
አወሩ። 34፤ እነሆም፥ ከተማው ሁሉ ኢየሱስን ሊገናኝ ወጣ፥ ባዩትም ጊዜ ከአገራቸው
እንዲሄድላቸው ለመኑት።

ምዕራፍ 9

1፤ በታንኳም ገብቶ ተሻገረና ወደ ገዛ ከተማው መጣ። 2፤ እነሆም፥ በአልጋ የተኛ ሽባ ወደ እርሱ
አመጡ። ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሽባውን። አንተ ልጅ፥ አይዞህ፥ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ
አለው። 3፤ እነሆም፥ ከጻፎቹ አንዳንዱ በልባቸው። ይህስ ይሳደባል አሉ። 4፤ ኢየሱስም
አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አለ። ስለ ምን በልባችሁ ክፉ ታስባላችሁ? 5፤ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ
ከማለት ወይስ። ተነሣና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል? 6፤ ነገር ግን በምድር ላይ ኃጢአትን
ያስተሰርይ ዘንድ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ፥ በዚያን ጊዜ ሽባውን። ተነሣ፤
አልጋህን ተሸከምና ወደ ቤትህ ሂድ አለው። 7፤ ተነሥቶም ወደ ቤቱ ሄደ። 8፤ ሕዝቡም አይተው
ተደነቁ፥ ለሰውም እንዲህ ያለ ሥልጣን የሰጠ እግዚአብሔርን አከበሩ። 9፤ ኢየሱስም ከዚያ
አልፎ በመቅረጫው ተቀምጦ የነበረ ማቴዎስ የሚባል አንድ ሰው አየና። ተከተለኝ አለው።
ተነሥቶም ተከተለው። 10፤ በቤቱም በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፥ እነሆ፥ ብዙ ቀራጮችና
ኃጢአተኞች መጥተው ከኢየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አብረው ተቀመጡ። 11፤
ፈሪሳውያንም አይተው ደቀ መዛሙርቱን። መምህራችሁ ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር
አብሮ ስለ ምን ይበላል? አሉአቸው። 12፤ ኢየሱስም ሰምቶ። ሕመምተኞች እንጂ ባለ ጤናዎች
ባለ መድኃኒት አያስፈልጋቸውም፤ 13፤ ነገር ግን ሄዳችሁ። ምሕረትን እወዳለሁ መሥዋዕትንም
አይደለም ያለው ምን እንደ ሆነ ተማሩ፤ ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ጻድቃንን ልጠራ
አልመጣሁምና አላቸው። 14፤ በዚያን ጊዜ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ እርሱ ቀርበው። እኛና
ፈሪሳውያን፥ ብዙ ጊዜ የምንጦመው፥ ደቀ መዛሙርትህ ግን የማይጦሙት ስለ ምንድር ነው?
አሉት። 15፤ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊያዝኑ
ይችላሉን? ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል፥ በዚያ ጊዜም

ይጠማሉ። 16፤ በአረጀ ልብስ አዲስ እራፊ የሚያኖር የለም፤ መጣፊያው ልብሱን
ይቦጭቀዋልና፥ መቀደዱም የባሰ ይሆናል። 17፤ በአረጀ አቁማዳ አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር
የለም፤ ቢደረግ ግን፥ አቁማዳው ይፈነዳል፥ የወይን ጠጁም ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል፤
ነገር ግን አዲሱን የወይን ጠጅ በአዲስ አቁማዳ ያኖረዋል፥ ሁለቱም ይጠባበቃሉ። 18፤ ይህንም
ሲነግራቸው፥ አንድ መኰንን መጥቶ። ልጄ አሁን ሞተች፤ ነገር ግን መጥተህ እጅህን ጫንባት፥
በሕይወትም ትኖራለች እያለ ሰገደለት። 19፤ ኢየሱስም ተነሥቶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር
ተከተለው። 20፤ እነሆም፥ ከአሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም የሚፈስሳት ሴት በኋላው ቀርባ
የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች፤ 21፤ በልብዋ። ልብሱን ብቻ የዳሰስሁ እንደ ሆነ፥ እድናለሁ ትል
ነበረችና። 22፤ ኢየሱስም ዘወር ብሎ አያትና። ልጄ ሆይ፥ አይዞሽ፤ እምነትሽ አድኖሻል አላት።
ሴቲቱም ከዚያች ሰዓት ጀምራ ዳነች። 23፤ ኢየሱስም ወደ መኰንኑ ቤት በደረሰ ጊዜ፥
እምቢልተኞችንና የሚንጫጫውን ሕዝብ አይቶ። 24፤ ብላቴናይቱ ተኝታለች እንጂ
አልሞተችምና ፈቀቅ በሉ አላቸው። በጣምም ሳቁበት። 25፤ ሕዝቡን ግን ከአስወጡ በኋላ ገብቶ
እጅዋን ያዛት፥ ብላቴናይቱም ተነሣች። 26፤ ያም ዝና ወደዚያ አገር ሁሉ ወጣ። 27፤ ኢየሱስም
ከዚያ ሲያልፍ ሁለት ዕውሮች። የዳዊት ልጅ ሆይ፥ ማረን ብለው እየጮሁ ተከተሉት። 28፤ ወደ
ቤትም በገባ ጊዜ ዕውሮቹ ወደ እርሱ ቀረቡ፥ ኢየሱስም። ይህን ማድረግ እንድችል
ታምናላችሁን? አላቸው። አዎን፥ ጌታ ሆይ አሉት። 29፤ በዚያን ጊዜ። እንደ እምነታችሁ
ይሁንላችሁ ብሎ ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ። 30፤ ዓይኖቻቸውም ተከፈቱ። 31፤ ኢየሱስም። ማንም
እንዳያውቅ ተጠንቀቁ ብሎ በብርቱ አዘዛቸው። እነርሱ ግን ወጥተው በዚያ አገር ሁሉ ስለ እርሱ
አወሩ። 32፤ እነርሱም ሲወጡ እነሆ፥ ጋኔን ያደረበትን ዲዳ ሰው ወደ እርሱ አመጡ። 33፤
ጋኔኑንም ካወጣው በኋላ ዲዳው ተናገረ። ሕዝቡም። እንዲህ ያለ በእስራኤል ዘንድ ከቶ
አልታየም እያሉ ተደነቁ። 34፤ ፈሪሳውያን ግን። በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል አሉ።
35፤ ኢየሱስም በምኩራቦቻቸው እያስተማረ፥ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ፥ በሕዝብም
ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ፥ በከተማዎችና በመንደሮች ሁሉ ይዞር ነበር። 36፤ ብዙ
ሕዝብም ባየ ጊዜ፥ እረኛ እንደ ሌላቸው በጎች ተጨንቀው ተጥለውም ነበርና አዘነላቸው። 37፤
በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን። መከሩስ ብዙ ነው፥ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤ 38፤
እንግዲህ የመከሩን ጌታ ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት አላቸው።

ምዕራፍ 10

1፤ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠርቶ፥ እንዲያወጡአቸው በርኩሳን መናፍስት
ላይ ደዌንና ሕማምንም ሁሉ እንዲፈውሱ ሥልጣን ሰጣቸው። 2፤ የአሥራ ሁለቱም ሐዋርያት
ስም ይህ ነው፤ መጀመሪያው ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን ወንድሙ እንድርያስም፥ የዘብዴዎስ
ልጅ ያዕቆብም ወንድሙ ዮሐንስም፥ 3፤ ፊልጶስም በርተሎሜዎስም፥ ቶማስም ቀራጩ
ማቴዎስም፥ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ታዴዎስም የተባለው ልብድዮስ፥ 4፤ ቀነናዊውም
ስምዖን ደግሞም አሳልፎ የሰጠው የአስቆሮቱ ይሁዳ። 5፤ እነዚህን አሥራ ሁለቱን ኢየሱስ
ላካቸው፥ አዘዛቸውም፥ እንዲህም አለ። በአሕዛብ መንገድ አትሂዱ፥ ወደ ሳምራውያንም ከተማ
አትግቡ፤ 6፤ ይልቅስ የእስራኤል ቤት ወደሚሆኑ ወደ ጠፉት በጎች ሂዱ እንጂ። 7፤ ሄዳችሁም።
መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች ብላችሁ ስበኩ። 8፤ ድውዮችን ፈውሱ፤ ሙታንን አስነሡ፤
ለምጻሞችን አንጹ፤ አጋንንትን አውጡ፤ በከንቱ ተቀበላችሁ፥ በከንቱ ስጡ። 9፤ ወርቅ ወይም
ብር ወይም ናስ በመቀነታችሁ፥ 10፤ ወይም ለመንገድ ከረጢት ወይም ሁለት እጀ ጠባብ ወይም
ጫማ ወይም በትር አታግኙ፤ ለሠራተኛ ምግቡ ይገባዋልና። 11፤ በምትገቡባትም በማናቸይቱም

ከተማ ወይም መንደር፥ በዚያ የሚገባው ማን እንደ ሆነ በጥንቃቄ መርምሩ፤ እስክትወጡም
ድረስ በዚያ ተቀመጡ። 12፤ ወደ ቤትም ስትገቡ ሰላምታ ስጡ፤ 13፤ ቤቱም የሚገባው ቢሆን
ሰላማችሁ ይድረስለት፤ ባይገባው ግን ሰላማችሁ ይመለስላችሁ። 14፤ ከማይቀበላችሁም
ቃላችሁንም ከማይሰሙ ሁሉ፥ ከዚያ ቤት ወይም ከዚያች ከተማ ስትወጡ የእግራችሁን ትቢያ
አራግፉ። 15፤ እውነት እላችኋለሁ፥ በፍርድ ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶምና ለገሞራ አገር
ይቀልላቸዋል። 16፤ እነሆ፥ እኔ እንደ በጎች በተኵላዎች መካከል እልካችኋለሁ፤ ስለዚህ እንደ
እባብ ልባሞች እንደ ርግብም የዋሆች ሁኑ። 17፤ ነገር ግን ወደ ሸንጎ አሳልፈው
ይሰጡአችኋል፥ በምኩራቦቻቸውም ይገርፉአችኋልና ከሰዎች ተጠበቁ፤ 18፤ ለእነርሱና
ለአሕዛብም ምስክር እንዲሆን፥ ስለ እኔ ወደ ገዥዎች ወደ ነገሥታትም ትወሰዳላችሁ። 19፤
አሳልፈውም ሲሰጡአችሁ፥ የምትናገሩት በዚያች ሰዓት ይሰጣችኋልና እንዴት ወይስ ምን
እንድትናገሩ አትጨነቁ፤ 20፤ በእናንተ የሚናገር የአባታችሁ መንፈስ ነው እንጂ፥ የምትናገሩ
እናንተ አይደላችሁምና። 21፤ ወንድምም ወንድሙን፥ አባትም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፥
ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ ይገድሉአቸውማል። 22፤ በሁሉም ስለ ስሜ የተጠላችሁ
ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል። 23፤ በአንዲቱ ከተማም መከራ
ቢያሳዩአችሁ ወደ ሌላይቱ ሽሹ፤ እውነት እላችኋለሁና፥ የሰው ልጅ እስኪመጣ ድረስ
የእስራኤልን ከተማዎች አትዘልቁም። 24፤ ደቀ መዝሙር ከመምህሩ፥ ባሪያም ከጌታው
አይበልጥም። 25፤ ደቀ መዝሙር እንደ መምህሩ፥ ባሪያም እንደ ጌታው መሆኑ ይበቃዋል።
ባለቤቱን ብዔል ዜቡል ካሉት፥ ቤተሰዎቹንማ እንዴት አብዝተው አይሉአቸው! 26፤ እንግዲህ
አትፍሩአቸው፤ የማይገለጥ የተከደነ፥ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለምና። 27፤ በጨለማ
የምነግራችሁን በብርሃን ተናገሩ፤ በጆሮም የምትሰሙትን በሰገነት ላይ ስበኩ። 28፤ ሥጋንም
የሚገድሉትን ነፍስን ግን መግደል የማይቻላቸውን አትፍሩ፤ ይልቅስ ነፍስንም ሥጋንም
በገሃነም ሊያጠፋ የሚቻለውን ፍሩ። 29፤ ሁለት ድንቢጦች በአምስት ሳንቲም ይሸጡ የለምን?
ከእነርሱም አንዲቱ ያለ አባታችሁ ፈቃድ በምድር ላይ አትወድቅም። 30፤ የእናንተስ የራሳችሁ
ጠጉር ሁሉ እንኳ ተቈጥሮአል። 31፤ እንግዲህ አትፍሩ ከብዙ ድንቢጦች እናንተ ትበልጣላችሁ።
32፤ ስለዚህ በሰው ፊት ለሚመሰክርልኝ ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት
እመሰክርለታለሁ፤ 33፤ በሰው ፊትም የሚክደኝን ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት
እክደዋለሁ። 34፤ በምድር ላይ ሰላምን ለማምጣት የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ሰይፍን እንጂ
ሰላምን ለማምጣት አልመጣሁም። 35፤ ሰውን ከአባቱ፥ ሴት ልጅንም ከእናትዋ፥ ምራትንም
ከአማትዋ እለያይ ዘንድ መጥቻለሁና፤ 36፤ ለሰውም ቤተ ሰዎቹ ጠላቶች ይሆኑበታል። 37፤
ከእኔ ይልቅ አባቱን ወይም እናቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ ከእኔ ይልቅም ወንድ
ልጁን ወይም ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ 38፤ መስቀሉንም የማይዝ
በኋላዬም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም። 39፤ ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፥ ነፍሱንም
ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል። 40፤ እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፥ እኔንም የሚቀበል
የላከኝን ይቀበላል። 41፤ ነቢይን በነቢይ ስም የሚቀበል የነቢይን ዋጋ ይወስዳል፥ ጻድቅንም
በጻድቅ ስም የሚቀበል የጻድቁን ዋጋ ይወስዳል። 42፤ ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ
ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ በደቀ መዝሙር ስም የሚያጠጣ፥ እውነት እላችኋለሁ፥ ዋጋው
አይጠፋበትም።

ምዕራፍ 11

1፤ ኢየሱስም አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ማዘዝ በፈጸመ ጊዜ በከተሞቻቸው
ሊያስተምርና ሊሰብክ ከዚያ አለፈ። 2፤ ዮሐንስም በወህኒ ሳለ የክርስቶስን ሥራ ሰምቶ ከደቀ
መዛሙርቱ ሁለት ላከና። 3፤ የሚመጣው አንተ ነህን? ወይስ ሌላ እንጠብቅ? አለው። 4፤
ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ሄዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁትንም ለዮሐንስ አውሩለት፤
5፤ ዕውሮች ያያሉ አንካሶችም ይሄዳሉ፥ ለምጻሞችም ይነጻሉ ደንቆሮችም ይሰማሉ፥ ሙታንም
ይነሣሉ 6፤ ለድሆችም ወንጌል ይሰበካል፤ በእኔም የማይሰናከለው ሁሉ ብፁዕ ነው። 7፤
እነዚያም ሲሄዱ ኢየሱስ ለሕዝቡ ስለ ዮሐንስ ሊናገር ጀመረ እንዲህም አለ። ምን ልታዩ ወደ
ምድረ በዳ ወጣችሁ? 8፤ ነፋስ የሚወዘውዘውን ሸምበቆን? ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ቀጭን
ልብስ የለበሰ ሰውን? እነሆ፥ ቀጭን ልብስ የለበሱ በነገሥታት ቤት አሉ። 9፤ ወይስ ምን ልታዩ
ወጣችሁ? ነቢይን? አዎን እላችኋለሁ፥ ከነቢይም የሚበልጠውን። 10፤ እነሆ፥ መንገድህን
በፊትህ የሚጠርግ መልክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ 11፤ ተብሎ የተጻፈለት ይህ ነውና። እውነት
እላችኋለሁ፥ ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ ዮሐንስ የሚበልጥ አልተነሣም፤
በመንግሥተ ሰማያት ግን ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል። 12፤ ከመጥምቁም ከዮሐንስ ዘመን
ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ መንግሥተ ሰማያት ትገፋለች፥ ግፈኞችም ይናጠቋታል። 13፤ ነቢያት
ሁሉና ሕጉ እስከ ዮሐንስ ድረስ ትንቢት ተናገሩ፤ 14፤ ልትቀበሉትስ ብትወዱ፥ ይመጣ ዘንድ
ያለው ኤልያስ ይህ ነው። 15፤ የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ። 16፤ ነገር ግን ይህን ትውልድ በምን
እመስለዋለሁ? በገበያ የሚቀመጡትን ልጆች ይመስላሉ፥ እነርሱም ባልንጀሮቻቸውን እየጠሩ።
17፤ እንቢልታ ነፋንላችሁ ዘፈንም አልዘፈናችሁም ሙሾ አወጣንላችሁ ዋይ ዋይም አላላችሁም
ይሉአቸዋል። 18፤ ዮሐንስ ሳይበላና ሳይጠጣ መጣ፥ እነርሱም። ጋኔን አለበት አሉት። 19፤ የሰው
ልጅ እየበላና እየጠጣ መጣ፥ እነርሱም። እነሆ፥ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ፥ የቀራጮችና
የኃጢአተኞች ወዳጅ ይሉታል። ጥበብም በልጆችዋ ጸደቀች። 20፤ በዚያን ጊዜ የሚበዙ
ተአምራት የተደረገባቸውን ከተማዎች ንስሐ ስላልገቡ ሊነቅፋቸው ጀመረ እንዲህም አለ። 21፤
ወዮልሽ ኮራዚ፤ ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በእናንተ የተደረገው ተአምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ
ቢሆን፥ ማቅ ለብሰው አመድም ነስንሰው ከብዙ ጊዜ በፊት ንስሐ በገቡ ነበርና። 22፤ ነገር ግን
እላችኋለሁ፥ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዶና ይቀልላቸዋል። 23፤ አንቺም
ቅፍርናሆም፥ እስከ ሰማይ ከፍ አልሽን? ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ፤ በአንቺ የተደረገው ተአምራት
በሰዶም ተደርጎ ቢሆን፥ እስከ ዛሬ በኖረች ነበርና። 24፤ ነገር ግን እላችኋለሁ፥ በፍርድ ቀን
ከአንቺ ይልቅ ለሰዶም አገር ይቀልላታል። 25፤ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አለ። አባት
ሆይ፥ የሰማይና የምድር ጌታ፥ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ
ገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ፤ 26፤ አዎን፥ አባት ሆይ፥ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና። 27፤
ሁሉ ከአባቴ ዘንድ ተሰጥቶኛል፤ ከአብ በቀር ወልድን የሚያውቅ የለም፥ ከወልድም በቀር
ወልድም ሊገልጥለት ከሚፈቅድ በቀር አብን የሚያውቅ የለም። 28፤ እናንተ ደካሞች
ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ፥ ወደ እኔ ኑ፥ እኔም አሳርፋችኋለሁ። 29፤ ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ
ከእኔም ተማሩ፥ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፥ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፤ 30፤
ቀንበሬ ልዝብ ሸክሜም ቀሊል ነውና።

ምዕራፍ 12

1፤ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ በሰንበት ቀን በእርሻ መካከል አለፈ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተራቡና እሸት
ይቀጥፉ ይበሉም ጀመር። 2፤ ፈሪሳውያንም አይተው። እነሆ፥ ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት
ማድረግ ያልተፈቀደውን ያደርጋሉ አሉት። 3-4፤ እርሱ ግን እንዲህ አላቸው። ዳዊትና ከእርሱ
ጋር የነበሩት በተራቡ ጊዜ፥ እርሱ ያደረገውን፥ ወደ እግዚአብሔር ቤት እንደ ገባ ካህናትም ብቻ
እንጂ እርሱና ከእርሱ ጋር የነበሩት ሊበሉት ያልተፈቀደውን የመሥዋዕቱን ኅብስት እንደ በላ
አላነበባችሁምን? 5፤ ካህናትም በሰንበት በመቅደስ ሰንበትን እንዲያረክሱ ኃጢአትም
እንዳይሆንባቸው በሕጉ አላነበባችሁምን? 6፤ ነገር ግን እላችኋለሁ፥ ከመቅደስ የሚበልጥ ከዚህ
አለ። 7፤ ምሕረትን እወዳለሁ መሥዋዕትንም አይደለም ያለው ምን እንደሆነ ብታውቁስ ኃጢአት
የሌለባቸውን ባልኰነናችሁም ነበር። 8፤ የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነውና። 9፤ ከዚያም አልፎ
ወደ ምኩራባቸው ገባ። 10፤ እነሆም፥ እጁ የሰለለች ሰው ነበረ፤ ይከሱትም ዘንድ። በሰንበት
መፈወስ ተፈቅዶአልን? ብለው ጠየቁት። 11፤ እርሱ ግን። ከእናንተ አንድ በግ ያለው በሰንበት
በጉድጓድ ቢወድቅበት፥ ይዞ የማያወጣው ሰው ማን ነው? 12፤ እንግዲህ ሰው ከበግ ይልቅ
እንደምን አይበልጥም! ስለዚህ በሰንበት መልካም መሥራት ተፈቅዶአል አላቸው። 13፤ ከዚያም
በኋላ ሰውየውን። እጅህን ዘርጋ አለው። ዘረጋትም፥ እንደ ሁለተኛይቱም ደህና ሆነች። 14፤
ፈሪሳውያን ግን ወጥተው እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ተማከሩበት። 15፤ ኢየሱስም አውቆ
ከዚያ ፈቀቅ አለ። ብዙ ሰዎችም ተከተሉት፥ ሁሉንም ፈወሳቸው፥ እንዳይገልጡትም አዘዛቸው፤
16-17፤ በነቢዩ በኢሳይያስ የተባለው ይፈጸም ዘንድ እንዲህ ሲል። 18፤ እነሆ የመረጥሁት
ብላቴናዬ፥ ነፍሴ ደስ የተሰኘችበት ወዳጄ፤ መንፈሴን በእርሱ ላይ አኖራለሁ፥ ፍርድንም
ለአሕዛብ ያወራል። 19፤ አይከራከርም አይጮህምም፥ ድምፁንም በአደባባይ የሚሰማ የለም።
20፤ ፍርድን ድል ለመንሣት እስኪያወጣ፥ የተቀጠቀጠን ሸምበቆ አይሰብርም የሚጤስን
የጥዋፍ ክርም አያጠፋም። 21፤ አሕዛብም በስሙ ተስፋ ያደርጋሉ። 22፤ ከዚህም በኋላ ጋኔን
ያደረበትን ዕውር ዲዳም ወደ እርሱ አመጡ፤ ዕውሩም ዲዳውም እስኪያይና እስኪናገር ድረስ
ፈወሰው። 23፤ ሕዝቡም ሁሉ ተገረሙና። እንጃ ይህ ሰው የዳዊት ልጅ ይሆንን? አሉ። 24፤
ፈሪሳውያን ግን ሰምተው። ይህ በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ ካልሆነ በቀር አጋንንትን
አያወጣም አሉ። 25፤ ኢየሱስ ግን አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አላቸው። እርስ በርስዋ የምትለያይ
መንግሥት ሁሳ ትጠፋለች፥ እርስ በርሱ የሚለያይ ከተማም ሁሉ ወይም ቤት አይቆምም። 26፤
ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያወጣ ከሆነ፥ እርስ በርሱ ተለያየ፥ እንግዲህ መንግሥቱ እንዴት
ትቆማለች? 27፤ እኔስ በብዔል ዜቡል አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፥ ልጆቻችሁ በማን
ያወጡአቸዋል? ስለዚህ እነርሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል። 28፤ እኔ ግን በእግዚአብሔር መንፈስ
አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፥ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች። 29፤
ወይስ ሰው አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ እቃውን ሊነጥቀው እንዴት
ይችላል? ከዚያም ወዲያ ቤቱን ይበዘብዛል። 30፤ ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል፥ ከእኔ ጋርም
የማያከማች ይበትናል። 31፤ ስለዚህ እላችኋለሁ፥ ኃጢአትና ስድብ ሁሉ ለሰዎች
ይሰረይላቸዋል፥ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ አይሰረይለትም። 32፤ በሰው ልጅ ላይ ቃል
የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ ግን የሚናገር ሁሉ በዚህ ዓለም ቢሆን ወይም
በሚመጣው አይሰረይለትም። 33፤ ዛፍ ከፍሬዋ ትታወቃለችና ዛፍዋን መልካም፥ ፍሬዋንም
መልካም አድርጉ፥ ወይም ዛፍዋን ክፉ ፍሬዋንም ክፉ አድርጉ። 34፤ እናንተ የእፉኝት ልጆች፥
ክፉዎች ስትሆኑ መልካም ለመናገር እንዴት ትችላላችሁ? በልብ ሞልቶ ከተረፈው አፍ

ይናገራልና። 35፤ መልካም ሰው ከልቡ መልካም መዝገብ መልካም ነገርን ያወጣል፥ ክፉ
ሰውም ከክፉ መዝገብ ክፉ ነገርን ያወጣል። 36፤ እኔ እላችኋለሁ፥ ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ
ከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡበታል፤ 37፤ ከቃልህ የተነሣ ትጸድቃለህና ከቃልህም
የተነሣ ትኰነናለህ። 38፤ በዚያን ጊዜ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን አንዳንዶቹ መለሱና። መምህር
ሆይ፥ ከአንተ ምልክት እንድናይ እንወዳለን አሉ። 39፤ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው። ክፉና
አመንዝራ ትውልድ ምልክት ይሻል፥ ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም።
40፤ ዮናስ በዓሣ አንባሪ ሆድ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት እንደ ነበረ፥ እንዲሁ የሰው ልጅ በምድር
ልብ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ይኖራል። 41፤ የነነዌ ሰዎች በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር
ተነሥተው ይፈርዱበታል፤ በዮናስ ስብከት ንስሐ ገብተዋልና፥ እነሆም፥ ከዮናስ የሚበልጥ ከዚህ
አለ። 42፤ ንግሥተ ዓዜብ በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥታ ትፈርድበታለች፤
የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ከምድር ዳር መጥታለችና፥ እነሆም፥ ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ
አለ። 43፤ ርኩስ መንፈስ ግን ከሰው በወጣ ጊዜ፥ ዕረፍት እየፈለገ ውኃ በሌለበት ቦታ ያልፋል፥
አያገኝምም። 44፤ በዚያን ጊዜም። ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመለሳለሁ ይላል፤ ቢመጣም ባዶ ሆኖ
ተጠርጎና አጊጦ ያገኘዋል። 45፤ ከዚያ ወዲያ ይሄድና ከእርሱ የከፉትን ሰባት ሌሎችን አጋንንት
ከእርሱ ጋር ይወስዳል፥ ገብተውም በዚያ ይኖራሉ፤ ለዚያም ሰው ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው
ይብስበታል። ለዚህ ክፉ ትውልድ ደግሞ እንዲሁ ይሆንበታል። 46፤ ገናም ለሕዝቡ ሲናገር፥
እነሆ፥ እናቱና ወንድሞቹ ሊነጋገሩት ፈልገው በውጭ ቆመው ነበር። 47፤ አንዱም። እነሆ፥
እናትህና ወንድሞችህ ሊነጋገሩህ ፈልገው በውጭ ቆመዋል አለው። 48፤ እርሱ ግን ለነገረው
መልሶ። እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነማን ናቸው? አለው። 49፤ እጁንም ወደ ደቀ መዛሙርቱ
ዘርግቶ። እነሆ እናቴና ወንድሞቼ፤ 50፤ በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፥
እርሱ ወንድሜ እኅቴም እናቴም ነውና አለ።

ምዕራፍ 13

1፤ በዚያን ቀን ኢየሱስ ከቤት ወጥቶ በባሕር አጠገብ ተቀመጠ፤ 2፤ እርሱም በታንኳ ገብቶ
እስኪቀመጥ ድረስ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ፥ ሕዝቡም ሁሉ በወደቡ ቆመው ነበር። 3፤
በምሳሌም ብዙ ነገራቸው እንዲህም አላቸው። እነሆ፥ ዘሪ ሊዘራ ወጣ። 4፤ እርሱም ሲዘራ
አንዳንዱ በመንገድ ዳር ወደቀ፥ ወፎችም መጥተው በሉት። 5፤ ሌላውም ብዙ መሬት በሌለበት
በጭንጫ ላይ ወደቀ፤ ጥልቅ መሬትም ስላልነበረው ወዲያው በቀለ፥ 6፤ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ግን
ጠወለገ፥ ሥርም ስላልነበረው ደረቀ። 7፤ ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፥ እሾህም ወጣና
አነቀው። 8፤ ሌላውም በመልካም መሬት ወደቀ፤ አንዱም መቶ፥ አንዱም ስድሳ፥ አንዱም ሠላሳ
ፍሬ ሰጠ። 9፤ የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ። 10፤ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። ስለ ምን በምሳሌ
ትነግራቸዋለህ? አሉት። 11፤ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። ለእናንተ የመንግሥተ ሰማያትን
ምሥጢር ማወቅ ተሰጥቶአችኋል፥ ለእነርሱ ግን አልተሰጣቸውም። 12፤ ላለው ይሰጠዋልና
ይበዛለትማል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል። 13፤ ስለዚህ እያዩ ስለማያዩ
እየሰሙም ስለማይሰሙ ስለማያስተውሉም በምሳሌ እነግራቸዋለሁ። 14፤ መስማት
ትሰማላችሁና አታስተውሉም፥ ማየትም ታያላችሁና አትመለከቱም። 15፤ በዓይናቸው እንዳያዩ፥
በጆሮአቸውም እንዳይሰሙ፥ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፥ ተመልሰውም እንዳልፈውሳቸው፥
የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአልና ጆሮአቸውም ደንቁሮአል ዓይናቸውንም ጨፍነዋል የሚል
የኢሳይያስ ትንቢት በእነርሱ ይፈጸማል። 16፤ የእናንተ ግን ዓይኖቻችሁ ስለሚያዩ
ጆሮቻችሁም ስለሚሰሙ ብፁዓን ናቸው። 17፤ እውነት እላችኋለሁ፥ ብዙዎች ነቢያትና ጻድቃን

የምታዩትን ሊያዩ ተመኝተው አላዩም፥ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ተመኝተው አልሰሙም። 18፤
እንግዲህ እናንተ የዘሪውን ምሳሌ ስሙ። 19፤ የመንግሥትን ቃል ሰምቶ በማያስተውል ሁሉ፥
ክፉው ይመጣል፥ በልቡ የተዘራውንም ይነጥቃል፤ በመንገድ ዳር የተዘራው ይህ ነው። 20፤
በጭንጫ ላይ የተዘራውም ይህ ቃሉን ሰምቶ ወዲያው በደስታ የሚቀበለው ነው፤ 21፤ ነገር ግን
ለጊዜው ነው እንጂ በእርሱ ሥር የለውም፥ በቃሉ ምክንያትም መከራ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ
ወዲያው ይሰናከላል። 22፤ በእሾህ መካከል የተዘራውም ይህ ቃሉን የሚሰማ ነው፥ የዚህም
ዓለም አሳብና የባለጠግነት መታለል ቃሉን ያንቃል፥ የማያፈራም ይሆናል። 23፤ በመልካም
መሬት የተዘራውም ይህ ቃሉን ሰምቶ የሚያስተውል ነው፤ እርሱም ፍሬ ያፈራል አንዱም መቶ
አንዱም ስድሳ አንዱም ሠላሳ ያደርጋል። 24፤ ሌላ ምሳሌ አቀረበላቸው እንዲህም አለ።
መንግሥተ ሰማያት በእርሻው መልካም ዘርን የዘራን ሰው ትመስላለች። 25፤ ሰዎቹ ሲተኙ ግን
ጠላቱ መጣና በስንዴው መካከል እንክርዳድን ዘርቶ ሄደ። 26፤ ስንዴውም በበቀለና በአፈራ ጊዜ
እንክርዳዱ ደግሞ ያን ጊዜ ታየ። 27፤ የባለቤቱም ባሮች ቀርበው። ጌታ ሆይ፥ መልካምን ዘር
በእርሻህ ዘርተህ አልነበርህምን? እንክርዳዱንስ ከወዴት አገኘ? አሉት። 28፤ እርሱም። ጠላት
ይህን አደረገ አላቸው። ባሮቹም። እንግዲህ ሄደን ብንለቅመው ትወዳለህን? አሉት። 29፤ እርሱ
ግን። እንክርዳዱን ስትለቅሙ ስንዴውን ከእርሱ ጋር እንዳትነቅሉት አይሆንም። 30፤
ተዉአቸው፤ እስከ መከር ጊዜ አብረው ይደጉ፤ በመከር ጊዜም አጫጆችን። እንክርዳዱን
አስቀድማችሁ ልቀሙ በእሳትም ለማቃጠል በየነዶው እሰሩ፥ ስንዴውን ግን በጎተራዬ ክተቱ
እላለሁ አለ። 31፤ ሌላ ምሳሌ አቀረበላቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት ሰው ወስዶ
በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፤ 32፤ እርስዋም ከዘር ሁሉ ታንሳለች፥
በአደገች ጊዜ ግን፥ ከአታክልቶች ትበልጣለች የሰማይም ወፎች መጥተው በቅርንጫፎችዋ
እስኪሰፍሩ ድረስ ዛፍ ትሆናለች። 33፤ ሌላ ምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት
ሁሉ እስኪቦካ ድረስ ሴት ወስዳ በሦስት መስፈሪያ ዱቄት የሸሸገችውን እርሾ ትመስላለች። 34-
35፤ ኢየሱስም ለሕዝቡ ይህን ሁሉ በምሳሌ ተናገረ፤ በነቢዩም። በምሳሌ አፌን እከፍታለሁ፥
ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተሰወረውንም እናገራለሁ የተባለው ይፈጸም ዘንድ ያለ ምሳሌ
አልተናገራቸውም። 36፤ በዚያን ጊዜ ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ገባ። ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ
ቀርበው። የእርሻውን እንክርዳድ ምሳሌ ተርጕምልን አሉት። 37፤ እርሱም መልሶ እንዲህ
አላቸው። መልካምን ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው፤ እርሻውም ዓለም ነው፤ 38፤ መልካሙም ዘር
የመንግሥት ልጆች ናቸው፤ 39፤ እንክርዳዱም የክፉው ልጆች ናቸው፥ የዘራውም ጠላት
ዲያብሎስ ነው፤ መከሩም የዓለም መጨረሻ ነው፥ አጫጆችም መላእክት ናቸው። 40፤ እንግዲህ
እንክርዳድ ተለቅሞ በእሳት እንደሚቃጠል፥ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል። 41፤ የሰው
ልጅ መላእክቱን ይልካል፥ ከመንግሥቱም እንቅፋትን ሁሉ ዓመፃንም የሚያደርጉትን
ይለቅማሉ፥ 42፤ ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። 43፤
በዚያን ጊዜ ጻድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ይበራሉ። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ።
44፤ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት በእርሻ ውስጥ የተሰወረውን መዝገብ ትመስላለች፤ ሰውም
አግኝቶ ሰወረው፥ ከደስታውም የተነሣ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ያን እርሻ ገዛ። 45፤ ደግሞ
መንግሥተ ሰማያት መልካምን ዕንቁ የሚሻ ነጋዴን ትመስላለች፤ 46፤ ዋጋዋም እጅግ የበዛ
አንዲት ዕንቁ በአገኘ ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ገዛት። 47፤ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት ወደ
ባሕር የተጣለች ከሁሉም ዓይነት የሰበሰበች መረብን ትመስላለች፤ 48፤ በሞላችም ጊዜ ወደ
ወደቡ አወጡአት፥ ተቀምጠውም መልካሙን ለቅመው በዕቃዎች ውስጥ አከማቹ ክፉውን ግን
ወደ ውጭ ጣሉት። 49፤ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል፤ መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን
ከጻድቃን መካከል ይለዩአቸዋል፥ ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ 50፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ

ማፋጨት ይሆናል። 51፤ ኢየሱስም። ይህን ሁሉ አስተዋላችሁን? አላቸው አዎን አሉት። 52፤
እርሱም። ስለዚህ የመንግሥተ ሰማያት ደቀ መዝሙር የሆነ ጻፊ ሁሉ ከመዝገቡ አዲሱንና
አሮጌውን የሚያወጣ ባለቤትን ይመስላል አላቸው። 53፤ ኢየሱስም እነዚህም ምሳሌዎች
ከጨረሰ በኋላ ከዚያ ሄደ። 54፤ ወደ ገዛ አገሩም መጥቶ እስኪገረሙ ድረስ በምኵራባቸው
ያስተምራቸው ነበር፤ እንዲህም አሉ። ይህን ጥበብና ተአምራት ይህ ከወዴት አገኘው? 55፤ ይህ
የጸራቢ ልጅ አይደለምን? እናቱስ ማርያም ትባል የለምን? ወንድሞቹስ ያዕቆብና ዮሳ
ስምዖንም ይሁዳም አይደሉምን? 56፤ እኅቶቹስ ሁሉ በእኛ ዘንድ ያሉ አይደሉምን? እንኪያስ
ይህን ሁሉ ከወዴት አገኘው? ተሰናከሉበትም። 57፤ ኢየሱስ ግን። ነቢይ ከገዛ አገሩና ከገዛ ቤቱ
በቀር ሳይከበር አይቀርም አላቸው። 58፤ በአለማመናቸውም ምክንያት በዚያ ብዙ ተአምራት
አላደረገም።

ምዕራፍ 14

1፤ በዚያ ዘመን የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስ የኢየሱስን ዝና ሰማ፥ 2፤ ለሎሌዎቹም። ይህ
መጥምቁ ዮሐንስ ነው፤ እርሱ ከሙታን ተነሥቶአል፥ ስለዚህም ኃይል በእርሱ ይደረጋል አለ።
3፤ ሄሮድስ በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በሄሮድያዳ ምክንያት ዮሐንስን አስይዞ አሳስሮት በወህኒ
አኑሮት ነበርና፤ 4፤ ዮሐንስ። እርስዋ ለአንተ ትሆን ዘንድ አልተፈቀደም ይለው ነበርና። 5፤
ሊገድለውም ወዶ ሳለ፥ ሕዝቡ እንደ ነቢይ ስለ አዩት ፈራቸው። 6፤ ነገር ግን ሄሮድስ
የተወለደበት ቀን በሆነ ጊዜ፥ የሄሮድያዳ ልጅ በመካከላቸው ዘፈነች ሄሮድስንም ደስ አሰኘችው፤
7፤ ስለዚህም የምትለምነውን ሁሉ እንዲሰጣት በመሐላ ተስፋ አደረገላት። 8፤ እርስዋም
በእናትዋ ተመክራ። የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ በዚህ በወጭት ስጠኝ አለችው። 9፤ ንጉሡም
አዘነ፥ ነገር ግን ስለ መሐላው ከእርሱም ጋር ተቀምጠው ስላሉት ሰዎች እንዲሰጡአት አዘዘ፤
10፤ ልኮም የዮሐንስን ራስ በወህኒ አስቆረጠው። 11፤ ራሱንም በወጭት አምጥተው
ለብላቴናይቱ ሰጡአት፥ ወደ እናትዋም ወሰደችው። 12፤ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው በድኑን
ወሰዱና ቀበሩት፥ መጥተውም ለኢየሱስ አወሩለት። 13፤ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ ከዚያ ብቻውን
ወደ ምድረ በዳ በታንኳ ፈቀቅ አለ፤ ሕዝቡም ሰምተው ከከተማዎቹ በእግር ተከተሉት። 14፤
ወጥቶም ብዙ ሕዝብ አየና አዘነላቸው ድውዮቻቸውንም ፈወሰ። 15፤ በመሸም ጊዜ ደቀ
መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው። ቦታው ምድረ በዳ ነው አሁንም ሰዓቱ አልፎአል፤ ወደ
መንደሮች ሄደው ለራሳቸው ምግብ እንዲገዙ ሕዝቡን አሰናብት አሉት። 16፤ ኢየሱስም። እናንተ
የሚበሉትን ስጡአቸው እንጂ ሊሄዱ አያስፈልግም አላቸው። 17፤ እነርሱም። ከአምስት
እንጀራና ከሁለት ዓሣ በቀር በዚህ የለንም አሉት። 18፤ እርሱም። እነዚያን ወደዚህ አምጡልኝ
አላቸው። 19፤ ሕዝቡም በሣር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፥ አምስቱንም እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ
ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረከ፥ እንጀራውንም ቆርሶ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፥ ደቀ መዛሙርቱም
ለሕዝቡ። 20፤ ሁሉም በልተው ጠገቡ፥ የተረፈውንም ቁርስራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ሙሉ
አነሡ። 21፤ ከሴቶችና ከልጆችም በቀር የበሉት አምስት ሺህ ወንዶች ያህሉ ነበር። 22፤
ወዲያውም ሕዝቡን ሲያሰናብት ሳለ፥ ደቀ መዛሙርቱ በታንኳይቱ ገብተው ወደ ማዶ
እንዲቀድሙት ግድ አላቸው። 23፤ ሕዝቡንም አሰናብቶ ይጸልይ ዘንድ ብቻውን ወደ ተራራ
ወጣ። በመሸም ጊዜ ብቻውን በዚያ ነበረ። 24፤ ታንኳይቱም አሁን በባሕር መካከል ሳለች፥
ነፋስ ከወደ ፊት ነበርና በማዕበል ትጨነቅ ነበር። 25፤ ከሌሊቱም በአራተኛው ክፍል ኢየሱስ
በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ። 26፤ ደቀ መዛሙርቱም በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ።
ምትሐት ነው ብለው ታወኩ በፍርሃትም ጮኹ። 27፤ ወዲያውም ኢየሱስ ተናገራቸውና።

አይዞአችሁ፥ እኔ ነኝ፤ አትፍሩ አላቸው። 28፤ ጴጥሮስም መልሶ። ጌታ ሆይ፥ አንተስ ከሆንህ
በውኃው ላይ ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘኝ አለው። 29፤ እርሱም። ና አለው። ጴጥሮስም
ከታንኳይቱ ወርዶ ወደ ኢየሱስ ሊደርስ በውኃው ላይ ሄደ። 30፤ ነገር ግን የነፋሱን ኃይል አይቶ
ፈራ፥ ሊሰጥምም በጀመረ ጊዜ። ጌታ ሆይ፥ አድነኝ ብሎ ጮኸ። 31፤ ወዲያውም ኢየሱስ እጁን
ዘርግቶ ያዘውና። አንተ እምነት የጎደለህ፥ ስለምን ተጠራጠርህ? አለው። 32፤ ወደ ታንኳይቱም
በወጡ ጊዜ ነፋሱ ተወ። 33፤ በታንኳይቱም የነበሩት። በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ብለው
ሰገዱለት። 34፤ ተሻግረውም ወደ ጌንሴሬጥ ምድር መጡ። 35፤ የዚያ ቦታ ሰዎችም ባወቁት
ጊዜ በዙርያው ወዳለ አገር ሁሉ ላኩ፥ ሕመምተኞችንም ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ፤ 36፤
የልብሱንም ጫፍ ብቻ ሊዳስሱ ይለምኑት ነበር፤ የዳሰሱትም ሁሉ ዳኑ።

ምዕራፍ 15

1፤ በዚያን ጊዜ ጻፎችና ፈሪሳውያን ከኢየሩሳሌም ወደ ኢየሱስ ቀረቡና። 2፤ ደቀ መዛሙርትህ
ስለ ምን የሽማግሎችን ወግ ይተላለፋሉ? እንጀራ ሲበሉ እጃቸውን አይታጠቡምና አሉት። 3፤
እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። እናንተስ ስለ ወጋችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለ ምን
ትተላለፋላችሁ? 4፤ እግዚአብሔር። አባትህንና እናትህን አክብር፤ ደግሞ። አባቱን ወይም እናቱን
የሰደበ ፈጽሞ ይሙት ብሎአልና፤ 5፤ እናንተ ግን። አባቱን ወይም እናቱን። ከእኔ
የምትጠቀምበት መባ ነው የሚል ሁሉ፥ 6፤ አባቱን ወይም እናቱን አያከብርም ትላላችሁ፤ ስለ
ወጋችሁም የእግዚአብሔርን ቃል ሻራችሁ። 7፤ እናንተ ግብዞች፥ ኢሳይያስ ስለ እናንተ። 8፤ ይህ
ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል፥ ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው፤ 9፤ የሰውም ሥርዓት የሆነ
ትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል ብሎ በእውነት ትንቢት ተናገረ። 10፤ ሕዝቡንም
ጠርቶ። ስሙ አስተውሉም፤ 11፤ ሰውን የሚያረክሰው ወደ አፍ የሚገባ አይደለም፥ ከአፍ
የሚወጣው ግን ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው አላቸው። 12፤ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ
ቀርበው። ፈሪሳውያን ይህን ቃል ሰምተው እንደ ተሰናከሉ አወቅህን? አሉት። 13፤ እርሱ ግን
መልሶ። የሰማዩ አባቴ ያልተከለው ተክል ሁሉ ይነቀላል። 14፤ ተዉአቸው፤ ዕውሮችን የሚመሩ
ዕውሮች ናቸው፤ ዕውርም ዕውርን ቢመራው ሁለቱም ወደ ጉድጓድ ይወድቃሉ አለ። 15፤
ጴጥሮስም መልሶ። ምሳሌውን ተርጕምልን አለው። 16፤ ኢየሱስም እንዲህ አለ። እናንተ ደግሞ
እስካሁን የማታስተውሉ ናችሁን? 17፤ ወደ አፍ የሚገባ ሁሉ ወደ ሆድ አልፎ ወደ እዳሪ
እንዲጣል አትመለከቱምን? 18፤ ከአፍ የሚወጣ ግን ከልብ ይወጣል፥ ሰውንም የሚያረክሰው ያ
ነው። 19፤ ከልብ ክፉ አሳብ፥ መግደል፥ ምንዝርነት፥ ዝሙት፥ መስረቅ፥ በውሸት መመስከር፥
ስድብ ይወጣልና። 20፤ ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው እንጂ፥ ባልታጠበ እጅ መብላትስ ሰውን
አያረክሰውም። 21፤ ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ሲዶና አገር ሄደ። 22፤ እነሆም፥
ከነናዊት ሴት ከዚያ አገር ወጥታ። ጌታ ሆይ፥ የዳዊት ልጅ፥ ማረኝ፤ ልጄን ጋኔን ክፉኛ
ይዞአታል ብላ ጮኸች። 23፤ እርሱ ግን አንዳች አልመለሰላትም። ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው።
በኋላችን ትጮኻለችና አሰናብታት እያሉ ለመኑት። 24፤ እርሱም መልሶ። ከእስራኤል ቤት
ለጠፉት በጎች በቀር አልተላክሁም አለ። 25፤ እርስዋ ግን መጥታ። ጌታ ሆይ፥ እርዳኝ እያለች
ሰገደችለት። 26፤ እርሱ ግን መልሶ። የልጆችን እንጀራ ይዞ ለቡችሎች መጣል አይገባም አለ።
27፤ እርስዋም። አዎን ጌታ ሆይ፤ ቡችሎችም እኮ ከጌቶቻቸው ማዕድ የወደቀውን ፍርፋሪ
ይበላሉ አለች። 28፤ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ። አንቺ ሴት፥ እምነትሽ ታላቅ ነው፤
እንደወደድሽ ይሁንልሽ አላት። ልጅዋም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች። 29፤ ኢየሱስም ከዚያ
አልፎ ወደ ገሊላ ባሕር አጠገብ መጣ፥ ወደ ተራራም ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ። 30፤ ብዙ ሕዝብም

አንካሶችን፥ ዕውሮችንም፥ ዲዳዎችንም፥ ጉንድሾችንም፥ ሌሎችንም ብዙ ይዘው ወደ እርሱ
ቀረቡ፥ በኢየሱስም እግር አጠገብ ጣሉአቸው፤ ፈወሳቸውም፤ 31፤ ስለዚህም ሕዝቡ ዲዳዎች
ሲናገሩ፥ ጉንድሾችም ሲድኑ፥ አንካሶችም ሲሄዱ፥ ዕውሮችም ሲያዩ አይተው ተደነቁ፤
የእስራኤልንም አምላክ አከበሩ። 32፤ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ። ሕዝቡ ከእኔ ጋር
እስካሁን ሦስት ቀን ውለዋልና የሚበሉት ስለ ሌላቸው አዝንላቸዋለሁ፤ በመንገድም እንዳይዝሉ
ጦማቸውን ላሰናብታቸው አልወድም አላቸው። 33፤ ደቀ መዛሙርቱም። ይህን ያህል ሕዝብ
የሚያጠግብ ይህን ያህል እንጀራ በምድረ በዳ ከወዴት እናገኛለን? አሉት። 34፤ ኢየሱስም።
ስንት እንጀራ አላችሁ? አላቸው። እነርሱም። ሰባት፥ ጥቂትም ትንሽ ዓሣ አሉት። 35፤ ሕዝቡም
በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፤ 36፤ ሰባቱንም እንጀራ ዓሣውንም ይዞ አመሰገነ ቈርሶም ለደቀ
መዛሙርቱ ሰጠ፥ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ። 37፤ ሁሉም በሉና ጠገቡ፥ የተረፈውንም
ቍርስራሽ ሰባት ቅርጫት ሙሉ አነሡ። 38፤ የበሉትም ከሴቶችና ከልጆች በቀር አራት ሺህ
ወንዶች ነበሩ። 39፤ ሕዝቡንም ካሰናበተ በኋላ ወደ ታንኳይቱ ገብቶ ወደ መጌዶል አገር መጣ።

ምዕራፍ 16

1፤ ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያንም ቀርበው ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት እንዲያሳያቸው ለመኑት።
2፤ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው። በመሸ ጊዜ። ሰማዩ ቀልቶአልና ብራ ይሆናል ትላላችሁ፤
3፤ ማለዳም። ሰማዩ ደምኖ ቀልቶአልና ዛሬ ይዘንባል ትላላችሁ። የሰማዩን ፊትማ መለየት
ታውቃላችሁ፥ የዘመኑንስ ምልክት መለየት አትችሉምን? 4፤ ክፉና አመንዝራ ትውልድ
ምልክት ይሻል፥ ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም። ትቶአቸውም ሄደ። 5፤
ደቀ መዛሙርቱም ወደ ማዶ በመጡ ጊዜ እንጀራ መያዝን ረሱ። 6፤ ኢየሱስም። ከፈሪሳውያንና
ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠንቀቁና ተጠበቁ አላቸው። 7፤ እነርሱም። እንጀራ ባንይዝ ነው ብለው
እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ። 8፤ ኢየሱስም አውቆ እንዲህ አላቸው። እናንተ እምነት የጐደላችሁ፥
እንጀራ ስለ ሌላችሁ ስለ ምን እርስ በርሳችሁ ትነጋገራላችሁ? ገና አታስተውሉምን? 9፤
ለአምስቱ ሺህ አምስቱ እንጀራ፥ ስንት መሶብም እንዳነሣችሁ ትዝ አይላችሁምን? 10፤ ወይስ
ለአራቱ ሺህ ሰባቱ እንጀራ፥ ስንት ቅርጫትም እንዳነሣችሁ ትዝ አይላችሁምን? 11፤
ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ እንድትጠበቁ ብዬ ስለ እንጀራ እንዳልተናገርኋችሁ እንዴት
አታስተውሉምን? 12፤ እነርሱም ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ትምህርት እንጂ ከእንጀራ እርሾ
እንዲጠበቁ እንዳላላቸው ያን ጊዜ አስተዋሉ። 13፤ ኢየሱስም ወደ ፊልጶስ ቂሣርያ አገር በደረሰ
ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን። ሰዎች የሰውን ልጅ ማን እንደ ሆነ ይሉታል? ብሎ ጠየቀ። 14፤
እነርሱም። አንዳንዱ መጥምቁ ዮሐንስ፥ ሌሎችም ኤልያስ፥ ሌሎችም ኤርምያስ ወይም
ከነቢያት አንዱ ነው ይላሉ አሉት። 15፤ እርሱም። እናንተስ እኔን ማን እንደ ሆንሁ ትላላችሁ?
አላቸው። 16፤ ስምዖን ጴጥሮስም መልሶ። አንተ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ አለ።
17፤ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው። የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፥ በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ
ሥጋና ደም ይህን አልገለጠልህምና ብፁዕ ነህ። 18፤ እኔም እልሃለሁ፥ አንተ ጴጥሮስ ነህ፥
በዚችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ፥ የገሃነም ደጆችም አይችሉአትም። 19፤
የመንግሥተ ሰማያትንም መክፈቻዎች እሰጥሃለሁ፤ በምድር የምታስረው ሁሉ በሰማያት የታሰረ
ይሆናል፥ በምድርም የምትፈታው ሁሉ በሰማያት የተፈታ ይሆናል። 20፤ ያን ጊዜም እርሱ
ክርስቶስ እንደ ሆነ ለማንም እንዳይነግሩ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው። 21፤ ከዚያን ቀን ጀምሮ
ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ከሽማግሎችና ከካህናት አለቆች ከጻፎችም ብዙ መከራ
ይቀበልና ይገደል ዘንድ በሦስተኛውም ቀን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው ለደቀ መዛሙርቱ

ይገልጥላቸው ጀመር። 22፤ ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወስዶ። አይሁንብህ ጌታ ሆይ፤ ይህ ከቶ
አይደርስብህም ብሎ ሊገሥጸው ጀመረ። 23፤ እርሱ ግን ዘወር ብሎ ጴጥሮስን። ወደ ኋላዬ ሂድ፥
አንተ ሰይጣን፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና ዕንቅፋት ሆነህብኛል አለው። 24፤
በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር፥ ራሱን
ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ። 25፤ ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታል፤ ስለ እኔ
ግን ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ያገኛታል። 26፤ ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጐድል
ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል? 27፤ የሰው ልጅ ከመላእክቱ ጋር
በአባቱ ክብር ይመጣ ዘንድ አለውና፤ ያን ጊዜም ለሁሉ እንደ ሥራው ያስረክበዋል። 28፤
እውነት እላችኋለሁ፥ የሰው ልጅ በመንግሥቱ ሲመጣ እስኪያዩ ድረስ እዚህ ከሚቆሙት ሞትን
የማይቀምሱ አንዳንድ አሉ።

ምዕራፍ 17

1፤ ከስድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን ወንድሙንም ዮሐንስን ይዞ ወደ ረጅም
ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው። 2፤ በፊታቸውም ተለወጠ፥ ፊቱም እንደ ፀሐይ በራ፥ ልብሱም
እንደ ብርሃን ነጭ ሆነ። 3፤ እነሆም፥ ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ሲነጋገሩ ታዩአቸው። 4፤
ጴጥሮስም መልሶ ኢየሱስን። ጌታ ሆይ፥ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነው፤ ብትወድስ፥ በዚህ
ሦስት ዳስ አንዱን ለአንተ አንዱንም ለሙሴ አንዱንም ለኤልያስ እንሥራ አለ። 5፤ እርሱም ገና
ሲናገር፥ እነሆ፥ ብሩህ ደመና ጋረዳቸው፥ እነሆም፥ ከደመናው። በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው
ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ። 6፤ ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው በፊታቸው
ወደቁ እጅግም ፈርተው ነበር። 7፤ ኢየሱስም ቀርቦ ዳሰሳቸውና። ተነሡ አትፍሩም አላቸው። 8፤
ዓይናቸውንም አቅንተው ሲያዩ ከኢየሱስ ብቻ በቀር ማንንም አላዩም። 9፤ ከተራራውም
በወረዱ ጊዜ ኢየሱስ። የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያያችሁትን ለማንም አትንገሩ ብሎ
አዘዛቸው። 10፤ ደቀ መዛሙርቱም። እንግዲህ ጻፎች። ኤልያስ አስቀድሞ ሊመጣ ይገባዋል ስለ
ምን ይላሉ? ብለው ጠየቁት። 11፤ ኢየሱስም መልሶ። ኤልያስማ አስቀድሞ ይመጣል ሁሉንም
ያቀናል፤ 12፤ ነገር ግን እላችኋለሁ፥ ኤልያስ ከዚህ በፊት መጣ፤ የወደዱትንም ሁሉ አደረጉበት
እንጂ አላወቁትም፤ እንዲሁም ደግሞ የሰው ልጅ ከእነርሱ መከራ ይቀበል ዘንድ አለው አላቸው።
13፤ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ስለ መጥምቁ ስለ ዮሐንስ እንደ ነገራቸው አስተዋሉ። 14፤ ወደ
ሕዝቡም ሲደርሱ አንድ ሰው ወደ እርሱ ቀረበና ተንበርክኮ። ጌታ ሆይ፥ ልጄን ማርልኝ፥
በጨረቃ እየተነሣበት ክፉኛ ይሣቀያልና፤ 15፤ ብዙ ጊዜ በእሳት ብዙ ጊዜም በውኃ ይወድቃልና።
16፤ ወደ ደቀ መዛሙርትህም አመጣሁት ሊፈውሱትም አቃታቸው አለው። 17፤ ኢየሱስም
መልሶ። የማታምን ጠማማ ትውልድ ሆይ፥ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ
እታገሣችኋለሁ? ወደዚህ ወደ እኔ አምጡት አለ። 18፤ ኢየሱስም ገሠጸው ጋኔኑም ከእርሱ
ወጣ፥ ብላቴናውም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰ። 19፤ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ብቻቸውን
ወደ ኢየሱስ ቀረቡና። እኛ ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምን ነው? አሉት። 20፤ ኢየሱስም። ስለ
እምነታችሁ ማነስ ነው፤ እውነት እላችኋለሁ፥ የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፥
ይህን ተራራ። ከዚህ ወደዚያ እለፍ ብትሉት ያልፋል፤ የሚሳናችሁም ነገር የለም። 21፤ ይህ
ዓይነት ግን ከጸሎትና ከጦም በቀር አይወጣም አላቸው። 22፤ በገሊላም ሲመላለሱ ኢየሱስ።
የሰው ልጅ በሰዎች እጅ አልፎ ይሰጥ ዘንድ አለው፥ ይገድሉትማል፥ 23፤ በሦስተኛውም ቀን
ይነሣል አላቸው። እጅግም አዘኑ። 24፤ ወደ ቅፍርናሆምም በመጡ ጊዜ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች
ወደ ጴጥሮስ ቀረቡና። መምህራችሁ ሁለቱን ዲናር*ፍ1* አይገብርምን? አሉት። 25፤ አዎን

ይገብራል አለ። ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ኢየሱስ አስቀድሞ። ስምዖን ሆይ፥ ምን ይመስልሃል?
የምድር ነገሥታት ቀረጥና ግብር ከማን ይቀበላሉ? ከልጆቻቸውን ወይስ ከእንግዶች? አለው።
26፤ ጴጥሮስም። ከእንግዶች ባለው ጊዜ ኢየሱስ። እንኪያስ ልጆቻቸው ነጻ ናቸው። 27፤ ነገር
ግን እንዳናሰናክላቸው፥ ወደ ባሕር ሂድና መቃጥን ጣል፥ መጀመሪያም የሚወጣውን ዓሣ
ውሰድና አፉን ስትከፍት እስታቴር*ፍ2* ታገኛለህ፤ ያን ወስደህ ስለ እኔና ስለ አንተ ስጣቸው
አለው። ፍ1፤ አንድ ዲናር አምሳ የኢት@ ብር ሳንቲም ያህል ነው። ፍ2፤ እስታቴር ሁለት ብር
ያህል ነው።

ምዕራፍ 18

1፤ በዚያች ሰዓት ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው። በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ የሚበልጥ
ማን ይሆን? አሉት። 2፤ ሕፃንም ጠርቶ በመካከላቸው አቆመ 3፤ እንዲህም አለ። እውነት
እላችኋለሁ፥ ካልተመለሳችሁ እንደ ሕፃናትም ካልሆናችሁ፥ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ
አትገቡም። 4፤ እንግዲህ እንደዚህ ሕፃን ራሱን የሚያዋርድ ሁሉ፥ በመንግሥተ ሰማያት
የሚበልጥ እርሱ ነው። 5፤ እንደዚህም ያለውን አንድ ሕፃን በስሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን
ይቀበላል፤ 6፤ በእኔም ከሚያምኑ ከነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ፥ የወፍጮ
ድንጋይ በአንገቱ ታስሮ ወደ ጥልቅ ባሕር መስጠም ይሻለው ነበር። 7፤ ወዮ ለዓለም ስለ
ማሰናከያ፤ ማሰናከያ ሳይመጣ አይቀርምና፥ ነገር ግን በእርሱ ጠንቅ ማሰናከያ ለሚመጣበት
ለዚያ ሰው ወዮለት። 8፤ እጅህ ወይም እግርህ ብታሰናክልህ፥ ቈርጠህ ከአንተ ጣላት፤ ሁለት እጅ
ወይም ሁለት እግር ኖሮህ ወደ ዘላለም እሳት ከምትጣል ይልቅ አንካሳ ወይም ጉንድሽ ሆነህ ወደ
ህይወት መግባት ይሻልሀል። 9፤ ዓይንህ ብታሰናክልህ አውጥተህ ከአንተ ጣላት፤ ሁለት ዓይን
ኖሮህ ወደ ገሃነመ እሳት ከምትጣል ይልቅ አንዲት ዓይን ኖራህ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል።
10፤ ከነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን እንዳትንቁ ተጠንቀቁ፤ መላእክቶቻቸው በሰማያት ዘወትር
በሰማያት ያለውን የአባቴን ፊት ያያሉ እላችኋለሁና። 11፤ የሰው ልጅ የጠፋውን ለማዳን
መጥቶአልና። 12፤ ምን ይመስላችኋል? ለአንድ ሰው መቶ በጎች ቢኖሩት ከእነርሱም አንዱ
ቢባዝን፥ ዘጠና ዘጠኙን በተራራ ትቶ ሄዶም የባዘነውን አይፈልግምን? 13፤ ቢያገኘውም፥
እውነት እላችኋለሁ፥ ካልባዘኑቱ ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ በእርሱ ደስ ይለዋል። 14፤ እንደዚሁ
ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ እንዲጠፋ በሰማያት ያለው አባታችሁ ፈቃድ አይደለም። 15፤
ወንድምህም ቢበድልህ፥ ሄደህ አንተና እርሱ ብቻችሁን ሆናችሁ ውቀሰው። ቢሰማህ፥
ወንድምህን ገንዘብ አደረግኸው፤ 16፤ ባይሰማህ ግን፥ በሁለት ወይም በሦስት ምስክር አፍ ነገር
ሁሉ እንዲጸና፥ ዳግመኛ አንድ ወይም ሁለት ከአንተ ጋር ውሰድ፤ 17፤ እነርሱንም ባይሰማ፥
ለቤተ ክርስቲያን ንገራት፤ ደግሞም ቤተ ክርስቲያንን ባይሰማት፥ እንደ አረመኔና እንደ ቀራጭ
ይሁንልህ። 18፤ እውነት እላችኋለሁ፥ በምድር የምታስሩት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፥
በምድርም የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል። 19፤ ደግሞ እላችኋለሁ፥ ከእናንተ ሁለቱ
በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢስማሙ በሰማያት ካለው ከአባቴ ዘንድ
ይደረግላቸዋል። 20፤ ሁለት ወይም ሦስት በስሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው
እሆናለሁና። 21፤ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ ወደ እርሱ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፥ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት
ጊዜ ልተውለት? እስከ ሰባት ጊዜን? አለው። 22፤ ኢየሱስ እንዲህ አለው። እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት
እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም። 23፤ ስለዚህ መንግሥተ ሰማያት ባሮቹን ሊቈጣጠር የወደደን
ንጉሥ ትመስላለች። 24፤ መቈጣጠርም በጀመረ ጊዜ፥ እልፍ መክሊት ዕዳ ያለበትን አንድ ሰው
ወደ እርሱ አመጡ። 25፤ የሚከፍለውም ቢያጣ፥ እርሱና ሚስቱ ልጆቹም ያለውም ሁሉ

እንዲሸጥና ዕዳው እንዲከፈል ጌታው አዘዘ። 26፤ ስለዚህ ባሪያው ወድቆ ሰገደለትና። ጌታ ሆይ፥
ታገሠኝ፥ ሁሉንም እከፍልሃለሁ አለው። 27፤ የዚያም ባሪያ ጌታ አዘነለትና ለቀቀው፥ ዕዳውንም
ተወለት። 28፤ ነገር ግን ያ ባሪያ ወጥቶ ከባልንጀሮቹ ከባሮቹ መቶ ዲናር ዕዳ ያለበትን አንዱን
አገኘና። ዕዳህን ክፈለኝ ብሎ ያዘና አነቀው። 29፤ ስለዚህ ባልንጀራው ባሪያ ወድቆ። ታገሠኝ፥
ሁሉንም እከፍልሃለሁ ብሎ ለመነው። 30፤ እርሱም አልወደደም፥ ግን ሄዶ ዕዳውን እስኪከፍል
ድረስ በወኅኒ አኖረው። 31፤ ባልንጀሮቹ የሆኑ ባሮችም ያደረገውን አይተው እጅግ አዘኑ፥
መጥተውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው ገለጡ። 32፤ ከዚያ ወዲያ ጌታው ጠርቶ። አንተ ክፉ
ባሪያ፥ ስለ ለመንኸኝ ያን ዕዳ ሁሉ ተውሁልህ፤ 33፤ እኔ እንደ ማርሁህ ባልንጀራህ የሆነውን ያን
ባሪያ ልትምረው ለአንተስ አይገባህምን? አለው። 34፤ ጌታውም ተቈጣና ዕዳውን ሁሉ
እስኪከፍለው ድረስ ለሚሣቀዩት አሳልፎ ሰጠው። 35፤ ከእናንተ እያንዳንዱ ወንድሙን ከልቡ
ይቅር ካላለ፥ እንዲሁ ደግሞ የሰማዩ አባቴ ያደርግባችኋል።

ምዕራፍ 19

1፤ ኢየሱስም ይህን ነገር ከፈጸመ በኋላ፥ ከገሊላ ሄዶ ወደ ይሁዳ አውራጃ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ
መጣ። 2፤ ብዙ ሕዝብም ተከተሉት፥ በዚያም ፈወሳቸው። 3፤ ፈሪሳውያንም ወደ እርሱ ቀረቡና
ሲፈትኑት። ሰው በሆነው ምክንያት ሁሉ ሚስቱን ሊፈታ ተፈቅዶለታልን? አሉት። 4፤ እርሱ ግን
መልሶ እንዲህ አለ። ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አደረጋቸው፥ 5፤ አለም። ስለዚህ ሰው
አባቱንና እናቱን ይተዋል፥ ከሚስቱም ጋር ይተባበራል፥ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ የሚለውን
ቃል አላነበባችሁምን? 6፤ ስለዚህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም።
እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው። 7፤ እነርሱም። እንኪያስ ሙሴ የፍችዋን
ጽሕፈት ሰጥተው እንዲፈቱአት ስለ ምን አዘዘ? አሉት። 8፤ እርሱም። ሙሴስ ስለ ልባችሁ
ጥንካሬ ሚስቶቻችሁን ትፈቱ ዘንድ ፈቀደላችሁ፤ ከጥንት ግን እንዲህ አልነበረም። 9፤ እኔ ግን
እላችኋለሁ፥ ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን ፈትቶ ሌላዪቱን የሚያገባ ሁሉ ያመነዝራል፥
የተፈታችውንም የሚያገባ ያመነዝራል አላቸው። 10፤ ደቀ መዛሙርቱም። የባልና የሚስት
ሥርዓት እንዲህ ከሆነ መጋባት አይጠቅምም አሉት። 11፤ እርሱ ግን። ይህ ነገር ለተሰጣቸው ነው
እንጂ ለሁሉ አይደለም፤ 12፤ በእናት ማኅፀን ጃንደረቦች ሆነው የተወለዱ አሉ፥ ሰውም
የሰለባቸው ጃንደረቦች አሉ፥ ስለ መንግሥተ ሰማያትም ራሳቸውን የሰለቡ ጃንደረቦች አሉ።
ሊቀበለው የሚችል ይቀበለው አላቸው። 13፤ በዚያን ጊዜ እጁን እንዲጭንባቸውና እንዲጸልይ
ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ገሠጹአቸው። 14፤ ነገር ግን ኢየሱስ። ሕፃናትን
ተዉአቸው፥ ወደ እኔም ይመጡ ዘንድ አትከልክሉአቸው፤ መንግሥተ ሰማያት እንደነዚህ ላሉ
ናትና አለ፤ 15፤ እጁንም ጫነባቸውና ከዚያ ሄደ። 16፤ እነሆም፥ አንድ ሰው ቀርቦ። መምህር
ሆይ፥ የዘላለምን ሕይወት እንዳገኝ ምን መልካም ነገር ላድርግ? አለው። 17፤ እርሱም። ስለ
መልካም ነገር ለምን ትጠይቀኛለህ? መልካም የሆነ አንድ ነው፤ ወደ ሕይወት መግባት ብትወድ
ግን ትእዛዛትን ጠብቅ አለው። 18፤ እርሱም። የትኞችን? አለው። ኢየሱስም። አትግደል፥
አታመንዝር፥ አትስረቅ፥ በሐሰት አትመስክር፥ 19፤ አባትህንና እናትህን አክብር፥ ባልንጀራህንም
እንደ ራስህ ውደድ አለው። 20፤ ጐበዙም። ይህንማ ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሬ ጠብቄአለሁ፥
ደግሞስ የሚጐድለኝ ምንድር ነው? አለው። 21፤ ኢየሱስም። ፍጹም ልትሆን ብትወድ፥ ሂድና
ያለህን ሸጠህ ለድሆች ስጥ፥ መዝገብም በሰማያት ታገኛለህ፥ መጥተህም ተከተለኝ አለው። 22፤
ጐበዙም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ ብዙ ንብረት ነበረውና እያዘነ ሄደ። 23፤ ኢየሱስም ለደቀ
መዛሙርቱ። እውነት እላችኋለሁ፥ ለባለጠጋ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት ጭንቅ ነው። 24፤

ዳግመኛም እላችኋለሁ፥ ባለጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ
ቢገባ ይቀላል አለ። 25፤ ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው እጅግ ተገረሙና። እንኪያስ ማን ሊድን
ይችላል? አሉ። 26፤ ኢየሱስም እነርሱን ተመልክቶ። ይህ በሰው ዘንድ አይቻልም
በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል አላቸው። 27፤ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ መልሶ። እነሆ፥ እኛ
ሁሉን ትተን ተከተልንህ፤ እንኪያስ ምን እናገኝ ይሆን? አለው። 28፤ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው።
እውነት እላችኋለሁ፥ እናንተስ የተከተላችሁኝ፥ በዳግመኛ ልደት የሰው ልጅ በክብሩ ዙፋን
በሚቀመጥበት ጊዜ፥ እናንተ ደግሞ በአሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ስትፈርዱ በአሥራ ሁለት
ዙፋን ትቀመጣላችሁ። 29፤ ስለ ስሜም ቤቶችን ወይም ወንድሞችን ወይም እኅቶችን ወይም
አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ ሁሉ መቶ እጥፍ
ይቀበላል የዘላለምንም ሕይወት ይወርሳል። 30፤ ነገር ግን ብዙዎቹ ፊተኞች ኋለኞች፥
ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ።

ምዕራፍ 20

1፤ መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ አትክልት ሠራተኞችን ሊቀጥር ማልዶ የወጣ ባለቤት ሰውን
ትመስላለችና። 2፤ ሠራተኞችንም በቀን አንድ ዲናር ተስማምቶ ወደ ወይኑ አትክልት
ሰደዳቸው። 3፤ በሦስት ሰዓትም ወጥቶ ሥራ የፈቱ ሌሎችን በአደባባይ ቆመው አየ፥ 4፤
እነዚያንም። እናንተ ደግሞ ወደ ወይኔ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም እሰጣችኋለሁ አላቸው።
እነርሱም ሄዱ። 5፤ ደግሞም በስድስትና በዘጠኝ ሰዓት ወጥቶ እንዲሁ አደረገ። 6፤ በአሥራ
አንደኛውም ሰዓት ወጥቶ ሌሎችን ቆመው አገኘና። ሥራ ፈትታችሁ ቀኑን ሁሉ በዚህ ስለ ምን
ትቆማላችሁ? አላቸው። 7፤ የሚቀጥረን ስለ አጣን ነው አሉት። እርሱም። እናንተ ደግሞ ወደ
ወይኔ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም ትቀበላላችሁ አላቸው። 8፤ በመሸም ጊዜ የወይኑ አትክልት
ጌታ አዛዡን። ሠራተኞችን ጥራና ከኋለኞች ጀምረህ እስከ ፊተኞች ድረስ ደመወዝ ስጣቸው
አለው። 9፤ በአሥራ አንደኛው ሰዓትም የገቡ መጥተው እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ።
10፤ ፊተኞችም በመጡ ጊዜ አብዝተው የሚቀበሉ መሰሎአቸው ነበር፤ እነርሱም ደግሞ
እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ። 11-12፤ ተቀብለውም። እነዚህ ኋለኞች አንድ ሰዓት ሠሩ፥
የቀኑንም ድካምና ትኩሳት ከተሸከምን ከእኛ ጋር አስተካከልሃቸው ብለው በባለቤቱ ላይ
አንጐራጐሩ። 13፤ እርሱ ግን መልሶ ከእነርሱ ለአንዱ እንዲህ አለው። ወዳጄ ሆይ፥
አልበደልሁህም በአንድ ዲናር አልተስማማኸኝምን? 14፤ ድርሻህን ውሰድና ሂድ፤ እኔ ለዚህ
ለኋለኛው እንደ አንተ ልሰጠው እወዳለሁ፤ በገንዘቤ የወደድሁትን አደርግ ዘንድ መብት
የለኝምን? 15፤ ወይስ እኔ መልካም ስለ ሆንሁ ዓይንህ ምቀኛ ናትን? 16፤ እንዲሁ ኋለኞች
ፊተኞች፥ ፊተኞችም ኋለኞች ይሆናሉ፤ የተጠሩ ብዙዎች፥ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና።
17፤ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሊወጣ ሳለ፥ በመንገድ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት
ብቻቸውን ወደ እርሱ አቅርቦ። 18፤ እነሆ፥ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፥ የሰው ልጅም ለካህናት
አለቆችና ለጻፎች ይሰጣል፤ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል፥ 19፤ ሊዘባበቱበትም ሊገርፉትም
ሊሰቅሉትም ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል፥ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው። 20፤ በዚያን
ጊዜ የዘብዴዎስ ልጆች እናት ከልጆችዋ ጋር እየሰገደችና አንድ ነገር እየለመነች ወደ እርሱ
ቀረበች። 21፤ እርሱም። ምን ትፈልጊያለሽ? አላት። እርስዋም። እነዚህ ሁለቱ ልጆቼ አንዱ
በቀኝህ አንዱም በግራህ በመንግሥትህ እንዲቀመጡ እዘዝ አለችው። 22፤ ኢየሱስ ግን መልሶ።
የምትለምኑትን አታውቁም። እኔ ልጠጣው ያለውን ጽዋ ልትጠጡ እኔም የምጠመቀውን
ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁን? አለ። እንችላለን አሉት። 23፤ እርሱም። ጽዋዬንስ

ትጠጣላችሁ፤ በቀኜና በግራ መቀመጥ ግን ከአባቴ ዘንድ ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ እኔ የምሰጥ
አይደለሁም አላቸው። 24፤ አሥሩም ሰምተው በሁለቱ ወንድማማች ተቈጡ። 25፤ ኢየሱስ ግን
ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው። የአሕዛብ አለቆች እንዲገዙአቸው ታላላቆቹም በላያቸው
እንዲሠለጥኑ ታውቃላችሁ። 26፤ በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ
ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን፥ 27፤ ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ
የእናንተ ባሪያ ይሁን፤ 28፤ እንዲሁም የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ
እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም። 29፤ ከኢያሪኮም ሲወጡ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት። 30፤
እነሆም፥ ሁለት ዕውሮች በመንገድ ዳር ተቀምጠው፥ ኢየሱስ እንዲያልፍ በሰሙ ጊዜ። ጌታ
ሆይ፥ የዳዊት ልጅ፥ ማረን ብለው ጮኹ። 31፤ ሕዝቡም ዝም እንዲሉ ገሠጹአቸው፤ እነርሱ
ግን። ጌታ ሆይ፥ የዳዊት ልጅ፥ ማረን እያሉ አብዝተው ጮኹ። 32፤ ኢየሱስም ቆሞ
ጠራቸውና። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አለ። 33፤ ጌታ ሆይ፥ ዓይኖቻችን ይከፈቱ ዘንድ
አሉት። 34፤ ኢየሱስም አዘነላቸውና ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ፥ ወዲያውም አዩና ተከተሉት።

ምዕራፍ 21

1፤ ወደ ኢየሩሳሌምም ቀርበው ወደ ደብረ ዘይት ወደ ቤተ ፋጌ ሲደርሱ፥ ያንጊዜ ኢየሱስ ከደቀ
መዛሙርቱ ሁለት ላከ፥ 2፤ እንዲህም አላቸው። በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ፥ በዚያን
ጊዜም የታሰረችን አህያ ውርንጫም ከእርስዋ ጋር ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ አምጡልኝ። 3፤
ማንም አንዳች ቢላችሁ። ለጌታ ያስፈልጉታል በሉ፤ ወዲያውም ይሰዳቸዋል። 4-5፤ ለጽዮን
ልጅ። እነሆ፥ ንጉሥሽ የዋህ ሆኖ በአህያ ላይና በአህያይቱ ግልገል በውርንጫይቱ ላይ ተቀምጠ
ወደ አንቺ ይመጣል በሉአት ተብሎ በነቢይ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሆነ። 6፤ ደቀ
መዛሙርቱም ሄደው ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ፥ 7፤ አህያይቱንና ውርንጫዋንም
አመጡለት፥ ልብሳቸውንም በእነርሱ ላይ ጫኑ፥ ተቀመጠባቸውም። 8፤ ከሕዝቡም እጅግ
ብዙዎች ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ፥ ሌሎችም ከዛፍ ጫፍ ጫፉን እየቈረጡ በመንገድ
ላይ ያነጥፉ ነበር። 9፤ የሚቀድሙትም ሕዝብ የሚከተሉትም። ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ በጌታ ስም
የሚመጣ የተባረከ ነው፤ ሆሣዕና በአርያም እያሉ ይጮኹ ነበር። 10፤ ወደ ኢየሩሳሌምም በገባ
ጊዜ መላው ከተማ። ይህ ማን ነው? ብሎ ተናወጠ። 11፤ ሕዝቡም። ይህ ከገሊላ ናዝሬት የመጣ
ነቢዩ ኢየሱስ ነው አሉ። 12፤ ኢየሱስም ወደ መቅደስ ገባና በመቅደስ የሚሸጡትንና የሚገዙትን
ሁሉ አወጣ፥ የገንዘብ ለዋጮችንም ገበታዎች የርግብ ሻጮችንም ወንበሮች ገለበጠና። 13፤
ቤቴ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ ተጽፎአል፥ እናንተ ግን የወንበዶች ዋሻ አደረጋችኋት
አላቸው። 14፤ በመቅደስም ዕውሮችና አንካሶች ወደ እርሱ ቀረቡና ፈወሳቸው። 15፤ ነገር ግን
የካህናት አለቆችና ጻፎች ያደረገውን ድንቃ ድንቅ በመቅደስም። ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ እያሉ
የሚጮኹትን ልጆች ባዩ ጊዜ፥ ተቈጥተው። 16፤ እነዚህ የሚሉትን አትሰማምን? አሉት።
ኢየሱስም። እሰማለሁ፤ ከሕፃናትና ከሚጠቡት አፍ ምስጋናን ለራስህ አዘጋጀህ የሚለውን ቃል
ከቶ አላነበባችሁምን? አላቸው። 17፤ ትቶአቸውም ከከተማ ወደ ቢታንያ ወጣ በዚያም አደረ።
18፤ በማለዳም ወደ ከተማ ሲመለስ ተራበ። 19፤ በመንገድም አጠገብ በለስ አይቶ ወደ እርስዋ
መጣ፤ ከቅጠልም ብቻ በቀር ምንም አላገኘባትምና። ለዘላለሙ ፍሬ አይገኝብሽ አላት።
በለሲቱም ያንጊዜውን ደረቀች። 20፤ ደቀ መዛሙርቱም ይህን አይተው። በለሲቱ ያንጊዜውን
እንዴት ደረቀች? ብለው ተደነቁ። 21፤ ኢየሱስም መልሶ። እውነት እላችኋለሁ፥ እምነት
ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩም፥ በበለሲቱ እንደ ሆነባት ብቻ አታደርጉም፤ ነገር ግን ይህን ተራራ
እንኳ። ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ብትሉት ይሆናል፤ 22፤ አምናችሁም በጸሎት

የምትለምኑትን ሁሉ ትቀበላላችሁ አላቸው። 23፤ ወደ መቅደስም ገብቶ ሲያስተምር የካህናት
አለቆችና የሕዝብ ሽማግሎች ወደ እርሱ ቀረቡና። በምን ሥልጣን እነዚህን ታደርጋለህ? ይህንስ
ሥልጣን ማን ሰጠህ? አሉት። 24፤ ኢየሱስም መልሶ። እኔ ደግሞ አንዲት ነገር
እጠይቃችኋለሁ፤ እናንተም ያችን ብትነግሩኝ እኔ ደግሞ እነዚህን በምን ሥልጣን እንዳደርግ
እነግራችኋለሁ፤ 25፤ የዮሐንስ ጥምቀት ከወዴት ነበረች? ከሰማይን ወይስ ከሰው? አላቸው።
እነርሱም እርስ በርሳቸው ሲነጋገሩ። ከሰማይ ብንል። እንኪያስ ስለ ምን አላመናችሁበትም?
ይለናል፤ 26፤ ከሰው ግን ብንል፥ ዮሐንስን ሁሉም እንደ ነቢይ ያዩታልና ሕዝቡን እንፈራለን
አሉ። 27፤ ለኢየሱስም መልሰው። አናውቅም አሉት። እርሱም ደግሞ። እኔም በምን ሥልጣን
እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው። 28፤ ነገር ግን ምን ይመስላችኋል? አንድ ሰው
ሁለት ልጆች ነበሩት፤ ወደ አንደኛው ቀርቦ። ልጄ ሆይ፥ ዛሬ ሂድና በወይኔ አትክልት ሥራ
አለው። 29፤ እርሱም መልሶ። አልወድም አለ፤ ኋላ ግን ተጸጸተና ሄደ። 30፤ ወደ ሁለተኛውም
ቀርቦ እንዲሁ አለው እርሱም መልሶ። እሺ ጌታዬ አለ፤ ነገር ግን አልሄደም። 31፤ ከሁለቱ
የአባቱን ፈቃድ ያደረገ ማን ነው? ፊተኛው አሉት። ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። እውነት
እላችኋለሁ፥ ቀራጮችና ጋለሞቶች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመግባት
ይቀድሙአችኋል። 32፤ ዮሐንስ በጽድቅ መንገድ መጥቶላችሁ ነበርና፥ አላመናችሁበትም፤
ቀራጮችና ጋለሞቶች ግን አመኑበት፤ እናንተም ይህን አይታችሁ ታምኑበት ዘንድ በኋላ ንስሐ
አልገባችሁም። 33፤ ሌላ ምሳሌ ስሙ። የወይን አትክልት የተከለ ባለቤት ሰው ነበረ፤ ቅጥርም
ቀጠረለት፥ መጥመቂያም ማሰለት፥ ግንብም ሠራና ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ።
34፤ የሚያፈራበትም ጊዜ ሲቀርብ፥ ፍሬውን ሊቀበሉ ባሮቹን ወደ ገበሬዎች ላከ። 35፤
ገበሬዎቹም ባሮቹን ይዘው አንዱን ደበደቡት አንዱንም ገደሉት ሌላውንም ወገሩት። 36፤ ደግሞ
ከፊተኞች የሚበዙ ሌሎች ባሮችን ላከ፥ እንዲሁም አደረጉባቸው። 37፤ በኋላ ግን። ልጄንስ
ያፍሩታል ብሎ ልጁን ላከባቸው። 38፤ ገበሬዎቹ ግን ልጁን ባዩ ጊዜ እርስ በርሳቸው። ወራሹ
ይህ ነው፤ ኑ፥ እንግደለውና ርስቱን እናግኝ ተባባሉ። 39፤ ይዘውም ከወይኑ አትክልት አወጡና
ገደሉት። 40፤ እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ በሚመጣ ጊዜ በእነዚህ ገበሬዎች ምን
ያደርግባቸዋል? 41፤ እነርሱም። ክፉዎችን በክፉ ያጠፋቸዋል፥ የወይኑንም አትክልት ፍሬውን
በየጊዜው ለሚያስረክቡ ለሌሎች ገበሬዎች ይሰጠዋል አሉት። 42፤ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው።
ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፤ ይህም ከጌታ ዘንድ ሆነ፥ ለዓይኖቻችንም
ድንቅ ነው የሚለውን ከቶ በመጽሐፍ አላነበባችሁምን? 43፤ ስለዚህ እላችኋለሁ፥ የእግዚአብሔር
መንግሥት ከእናንተ ትወሰዳለች ፍሬዋንም ለሚያደርግ ሕዝብ ትሰጣለች። 44፤ በዚህም
ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ይቀጠቀጣል፤ ድንጋዩ ግን የሚወድቅበትን ሁሉ ይፈጨዋል። 45፤
የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ምሳሌዎቹን ሰምተው ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አስተዋሉ፤ 46፤
ሊይዙትም ሲፈልጉት ሳሉ ሕዝቡ እንደ ነቢይ ስላዩት ፈሩአቸው።

ምዕራፍ 22

1፤ ኢየሱስም መለሰ ደግሞም በምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ። 2፤ መንግሥተ ሰማያት ለልጁ
ሰርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች። 3፤ የታደሙትንም ወደ ሰርጉ ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላከ
ሊመጡም አልወደዱም። 4፤ ደግሞ ሌሎችን ባሮች ልኮ። የታደሙትን። እነሆ፥ ድግሴን
አዘጋጀሁ፥ ኮርማዎቼና የሰቡት ከብቶቼ ታርደዋል፥ ሁሉም ተዘጋጅቶአል፤ ወደ ሰርጉ ኑ
በሉአቸው አለ። 5፤ እነርሱ ግን ቸል ብለው አንዱ ወደ እርሻው፥ ሌላውም ወደ ንግዱ ሄደ፤ 6፤
የቀሩትም ባሮቹን ይዘው አንገላቱአቸው ገደሉአቸውም። 7፤ ንጉሡም ተቈጣ፥ ጭፍሮቹንም ልኮ

እነዚያን ገዳዮች አጠፋ፤ ከተማቸውንም አቃጠለ። 8፤ በዚያን ጊዜ ባሮቹን። ሰርጉስ
ተዘጋጅቶአል፥ ነገር ግን የታደሙት የማይገባቸው ሆኑ፤ 9፤ እንግዲህ ወደ መንገድ መተላለፊያ
ሄዳችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ሰርጉ ጥሩ አለ። 10፤ እነዚያም ባሮች ወደ መንገድ ወጥተው
ያገኙትን ሁሉ ክፉዎችንም በጎዎችንም ሰበሰቡ፤ የሰርጉንም ቤት ተቀማጮች ሞሉት። 11፤
ንጉሡም የተቀመጡትን ለማየት በገባ ጊዜ በዚያ የሰርግ ልብስ ያለበሰ አንድ ሰው አየና። ወዳጄ
ሆይ፥ 12፤ የሰርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት ወደዚህ ገባህ? አለው እርሱም ዝም አለ። 13፤ በዚያን
ጊዜ ንጉሡ አገልጋዮቹን። እጁንና እግሩን አስራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ
ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ። 14፤ የተጠሩ ብዙዎች፥ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና።
15፤ ስለዚህ ፈሪሳውያን ሄዱና እንዴት አድርገው በነገር እንዲያጠምዱት ተማከሩ። 16፤ ደቀ
መዛሙርታቸውንም ከሄሮድስ ወገን ጋር ላኩበት፥ እነርሱም። መምህር ሆይ፥ እውነተኛ እንደ
ሆንህ በእውነትም የእግዚአብሔርን መንገድ እንድታስተምር እናውቃለን፥ ለማንምም
አታደላም፥ የሰውን ፊት አትመለከትምና፤ 17፤ እንግዲህ ምን ይመስልሃል? ንገረን ለቄሣር
ግብር መስጠት ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም? አሉት። 18፤ ኢየሱስም ክፋታቸውን አውቆ።
እናንተ ግብዞች፥ ስለ ምን ትፈትኑኛላችሁ? 19፤ የግብሩን ብር አሳዩኝ አለ። እነርሱም ዲናር
አመጡለት። 20፤ እርሱም። ይህች መልክ ጽሕፈቲቱስ የማን ናት? አላቸው። 21፤ የቄሣር ነው
አሉት። በዚያን ጊዜ። እንኪያስ የቄሣርን ለቄሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አስረክቡ
አላቸው። 22፤ ይህንም ሰምተው ተደነቁ፥ ትተውትም ሄዱ። 23፤ በዚያን ቀን። ትንሣኤ ሙታን
የለም የሚሉ ሰዱቃውያን ወደ እርሱ ቀረቡ፥ 24፤ እንዲህም ብለው ጠየቁት። መምህር ሆይ፥
ሙሴ አንድ ሰው ልጅ ሳይወልድ ሲሞት ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ አለ።
25፤ ሰባት ወንድማማች በእኛ ዘንድ ነበሩ፤ ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ሞተ፥ ዘርም ስለሌለው
ሚስቱን ለወንድሙ ተወለት፤ 26፤ እንዲሁ ደግሞ ሁለተኛው ሦስተኛውም፥ እስከ ሰባተኛው
ድረስ። 27፤ ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ሞተች። 28፤ ሁሉ አግብተዋታልና በትንሣኤ ቀንስ፥ ከሰባቱ
ለማናቸው ሚስት ትሆናለች? 29፤ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። መጻሕፍትንና
የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ። 30፤ በትንሣኤስ እንደ እግዚአብሔር
መላእክት በሰማይ ይሆናሉ እንጂ አያገቡም አይጋቡምም። 31-32፤ ስለ ትንሣኤ ሙታን ግን።
እኔ የአብርሃም አምላክ፥ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ የሚል ከእግዚአብሔር
ዘንድ ወደ እናንተ የተባለውን አላነበባችሁምን? የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን
አይደለም። 33፤ ሕዝቡም ይህን ሰምተው በትምህርቱ ተገረሙ። 34፤ ፈሪሳውያንም
ሰዱቃውያንን ዝም እንዳሰኛቸው በሰሙ ጊዜ አብረው ተሰበሰቡ። 35፤ ከእነርሱም አንድ ሕግ
አዋቂ ሊፈትነው። 36፤ መምህር ሆይ፥ ከሕግ ማናቸይቱ ትእዛዝ ታላቅ ናት? ብሎ ጠየቀው። 37፤
ኢየሱስም እንዲህ አለው። ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም አሳብህም
ውደድ። 38፤ ታላቂቱና ፊተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት። 39፤ ሁለተኛይቱም ይህችን ትመስላለች፥
እርስዋም። ባልንጀራህን እንደ ነፍስህ ውደድ የምትለው ናት። 40፤ በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዛት
ሕጉም ሁሉ ነቢያትም ተሰቅለዋል። 41-42፤ ፈሪሳውያንም ተሰብስበው ሳሉ፥ ኢየሱስ። ስለ
ክርስቶስ ምን ይመስላችኋል? የማንስ ልጅ ነው? ብሎ ጠየቃቸው። የዳዊት ልጅ ነው አሉት።
43-44፤ እርሱም። እንኪያስ ዳዊት። ጌታ ጌታዬን። ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ
እስካደርግልህ ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው ሲል እንዴት በመንፈስ ጌታ ብሎ ይጠራዋል? 45፤
ዳዊትስ ጌታ ብሎ ከጠራው፥ እንዴት ልጁ ይሆናል? አላቸው። 46፤ አንድም ቃል ስንኳ
ይመልስለት ዘንድ የተቻለው የለም፥ ከዚያ ቀንም ጀምሮ ወደ ፊት ማንም ሊጠይቀው
አልደፈረም።

ምዕራፍ 23

1፤ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለሕዝቡና ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ብሎ ነገራቸው። 2፤ ጻፎችና
ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ተቀምጠዋል። 3፤ ስለዚህ ያዘዙአችሁን ሁሉ አድርጉ ጠብቁትም፥
ነገር ግን እየተናገሩ አያደርጉትምና እንደ ሥራቸው አታድርጉ። 4፤ ከባድና አስቸጋሪ ሸክም
ተብትበው በሰው ትከሻ ይጭናሉ፥ እነርሱ ግን በጣታቸው ስንኳ ሊነኩት አይወዱም። 5፤
ለሰውም እንዲታዩ ሥራቸውን ሁሉ ያደርጋሉ፤ ስለዚህ አሸንክታባቸውን ያሰፋሉ ዘርፋንም
ያስረዝማሉ፥ 6፤ በምሳም የከበሬታ ስፍራ፥ በምኵራብም የከበሬታ ወንበር፥ 7፤ በገበያም
ሰላምታና። መምህር ሆይ መምህር ሆይ ተብለው እንዲጠሩ ይወዳሉ። 8፤ እናንተ ግን። መምህር
ተብላችሁ አትጠሩ፤ መምህራችሁ አንድ ስለ ሆነ እናንተም ሁላችሁ ወንድማማች ናችሁ። 9፤
አባታችሁ አንዱ እርሱም የሰማዩ ነውና በምድር ላይ ማንንም። አባት ብላችሁ አትጥሩ። 10፤
ሊቃችሁ አንድ እርሱም ክርስቶስ ነውና። ሊቃውንት ተብላችሁ አትጠሩ። 11፤ ከእናንተም
የሚበልጠው አገልጋያችሁ ይሆናል። 12፤ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳል፥ ራሱንም
የሚያዋርድ ሁሉ ከፍ ይላል። 13፤ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ መንግሥተ ሰማያትን
በሰው ፊት ስለምትዘጉ፥ ወዮላችሁ እናንተ አትገቡም የሚገቡትንም እንዳይገቡ ትከለክላላችሁ።
14፤ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ በጸሎት ርዝመት እያመካኛችሁ የመበለቶችን ቤት
ስለምትበሉ፥ ወዮላችሁ፤ ስለዚህ የባሰ ፍርድ ትቀበላላችሁ። 15፤ እናንተ ግብዞች ጻፎችና
ፈሪሳውያን፥ አንድ ሰው ልታሳምኑ በባሕርና በደረቅ ስለምትዞሩ፥ በሆነም ጊዜ ከእናንተ ይልቅ
ሁለት እጥፍ የባሰ የገሃነም ልጅ ስለምታደርጉት፥ ወዮላችሁ። 16፤ እናንተ። ማንም በቤተ
መቅደስ የሚምል ምንም የለበትም፤ ማንም በቤተ መቅደስ ወርቅ የሚምል ግን በመሐላው
ይያዛል የምትሉ፥ ዕውሮች መሪዎች፥ ወዮላችሁ። 17፤ እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፥ ማናቸው
ይበልጣል? ወርቁ ነውን? ወይስ ወርቁን የቀደሰው ቤተ መቅደስ? 18፤ ደግማችሁም። ማንም
በመሠዊያው የሚምል ምንም የለበትም፤ ማንም በላዩ ባለው መባ የሚምል ግን በመሐላው
ይያዛል ትላላችሁ። 19፤ እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፥ ማናቸው ይበልጣል? መባው ነውን?
ወይስ መባውን የሚቀድሰው መሠዊያው? 20፤ እንግዲህ በመሠዊያው የሚምለው በእርሱና
በእርሱ ላይ ባለው ሁሉ ይምላል፤ 21፤ በቤተ መቅደስም የሚምለው በእርሱና በእርሱ በሚኖረው
ይምላል፤ 22፤ በሰማይም የሚምለው በእግዚአብሔር ዙፋንና በእርሱ ላይ በተቀመጠው
ይምላል። 23፤ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ ከአዝሙድና ከእንስላል ከከሙንም
አሥራት ስለምታወጡ፥ ፍርድንና ምሕረትን ታማኝነትንም፥ በሕግ ያለውን ዋና ነገር
ስለምትተዉ፥ ወዮላችሁ፤ ሌላውን ሳትተዉ ይህን ልታደርጉ ይገባችሁ ነበር። 24፤ እናንተ
ዕውሮች መሪዎች፥ ትንኝን የምታጠሩ ግመልንም የምትውጡ። 25፤ እናንተ ግብዞች ጻፎችና
ፈሪሳውያን፥ በውስጡ ቅሚያና ስስት ሞልቶ ሳለ የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ስለምታጠሩ፥
ወዮላችሁ። 26፤ አንተ ዕውር ፈሪሳዊ፥ ውጭው ደግሞ ጥሩ እንዲሆን አስቀድመህ የጽዋውንና
የወጭቱን ውስጡን አጥራ። 27፤ እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ በውጭ አምረው የሚታዩ
በውስጡ ግን የሙታን አጥንት ርኵሰትም ሁሉ የተሞሉ በኖራ የተለሰኑ መቃብሮችን
ስለምትመስሉ፥ ወዮላችሁ። 28፤ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በውጭ ለሰው እንደ ጻድቃን
ትታያላችሁ፥ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልቶባችኋል። 29፤ እናንተ ግብዞች
ጻፎችና ፈሪሳውያን፥ የነቢያትን መቃብር ስለምትሠሩ የጻድቃንንም መቃብር ስለምታስጌጡና።
30፤ በአባቶቻችን ዘመን ኖረን በሆነስ በነቢያት ደም ባልተባበርናቸውም ነበር ስለምትሉ፥
ወዮላችሁ። 31፤ እንግዲያስ የነቢያት ገዳዮች ልጆች እንደሆናችሁ በራሳችሁ ላይ

ትመሰክራላችሁ። 32፤ እናንተ ደግሞ የአባቶቻችሁን መስፈሪያ ሙሉ። 33፤ እናንተ እባቦች፥
የእፉኝት ልጆች፥ ከገሃነም ፍርድ እንዴት ታመልጣላችሁ? 34፤ ስለዚህ፥ እነሆ፥ ነቢያትንና
ጥበበኞችን ጻፎችንም ወደ እናንተ እልካለሁ፤ ከእነርሱም ትገድላላችሁ ትሰቅሉማላችሁ፥
ከእነርሱም በምኵራባችሁ ትገርፋላችሁ ከከተማም ወደ ከተማ ታሳድዳላችሁ፤ 35፤ ከጻድቁ
ከአቤል ደም ጀምሮ በቤተ መቅደስና በመሠዊያው መካከል እስከ ገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ
እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ በምድር ላይ የፈሰሰው የጻድቅ ደም ሁሉ ይደርስባችሁ ዘንድ። 36፤
እውነት እላችኋለሁ፥ ይህ ሁሉ በዚህ ትውልድ ላይ ይደርሳል። 37፤ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም
ሆይ፥ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርስዋ የተላኩትንም የምትወግር፥ ዶሮ ጫጩቶችዋን
ከክንፎችዋ በታች እንደምትሰበስብ ልጆችሽን እሰበስብ ዘንድ ስንት ጊዜ ወደድሁ!
አልወደዳችሁምም። 38፤ እነሆ፥ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል። 39፤ እላችኋለሁና፥
በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝም።

ምዕራፍ 24

1፤ ኢየሱስም ከመቅደስ ወጥቶ ሄደ፥ ደቀ መዛሙርቱም የመቅደሱን ግንቦች ሊያሳዩት ቀረቡ።
2፤ እርሱ ግን መልሶ። ይህን ሁሉ ታያላችሁን? እውነት እላችኋለሁ፥ ድንጋይ በድንጋይ ላይ
ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም አላቸው። 3፤ እርሱም በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ፥ ደቀ መዛሙርቱ
ለብቻቸው ወደ እርሱ ቀርበው። ንገረን፥ ይህ መቼ ይሆናል? የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ
ምልክቱስ ምንድር ነው? አሉት። 4፤ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ማንም እንዳያስታችሁ
ተጠንቀቁ። 5፤ ብዙዎች። እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና፤ ብዙዎችንም ያስታሉ። 6፤
ጦርንም የጦርንም ወሬ ትሰሙ ዘንድ አላችሁ፤ ይህ ሊሆን ግድ ነውና ተጠበቁ፥ አትደንግጡ፤
ዳሩ ግን መጨረሻው ገና ነው። 7፤ ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣልና፥
ራብም ቸነፈርም የምድርም መናወጥ በልዩ ልዩ ስፍራ ይሆናል፤ 8፤ እነዚህም ሁሉ የምጥ ጣር
መጀመሪያ ናቸው። 9፤ በዚያን ጊዜ ለመከራ አሳልፈው ይሰጡአችኋል ይገድሉአችሁማል፥ ስለ
ስሜም በአሕዛብ ሁሉ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ። 10፤ በዚያን ጊዜም ብዙዎች ይሰናከላሉ እርስ
በርሳቸውም አሳልፈው ይሰጣጣሉ እርስ በርሳቸውም ይጣላሉ፤ 11፤ ብዙ ሐሰተኞች ነቢያትም
ይነሣሉ ብዙዎችንም ያስታሉ፤ 12፤ ከዓመፃም ብዛት የተነሣ የብዙ ሰዎች ፍቅር ትቀዘቅዛለች።
13፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል። 14፤ ለአሕዛብም ሁሉ ምስክር እንዲሆን ይህ
የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል፥ በዚያን ጊዜም መጨረሻው ይመጣል። 15፤
እንግዲህ በነቢዩ በዳንኤል የተባለውን የጥፋትን ርኵሰት በተቀደሰችው ስፍራ ቆሞ ስታዩ፥
አንባቢው ያስተውል፥ 16፤ በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉት ወደ ተራራዎች ይሽሹ፥ 17፤ በሰገነትም
ያለ በቤቱ ያለውን ሊወስድ አይውረድ፥ 18፤ በእርሻም ያለ ልብሱን ይወስድ ዘንድ ወደ ኋላው
አይመለስ። 19፤ በዚያችም ወራት ለርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው። 20፤ ነገር ግን ሽሽታችሁ
በክረምት ወይም በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ፤ 21፤ በዚያን ጊዜ ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ እስከ
ዛሬ ድረስ ያልሆነ እንግዲህም ከቶ የማይሆን ታላቅ መከራ ይሆናልና። 22፤ እነዚያ ቀኖችስ
ባያጥሩ ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር፤ ነገር ግን እነዚያ ቀኖች ስለ ተመረጡት ሰዎች
ያጥራሉ። 23፤ በዚያን ጊዜ ማንም። እነሆ፥ ክርስቶስ ከዚህ አለ ወይም። ከዚያ አለ ቢላችሁ
አትመኑ፤ 24፤ ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና፥ ቢቻላቸውስ የተመረጡትን
እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ። 25፤ እነሆ፥ አስቀድሜ ነገርኋችሁ።
26፤ እንግዲህ። እነሆ፥ በበረሀ ነው ቢሉአችሁ፥ አትውጡ፤ እነሆ፥ በእልፍኝ ነው ቢሉአችሁ፥
አትመኑ፤ 27፤ መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ እስከ ምዕራብ እንደሚታይ፥ የሰው ልጅ መምጣት

እንዲሁ ይሆናልና፤ 28፤ በድን ወዳለበት በዚያ አሞራዎች ይሰበሰባሉ። 29፤ ከዚያች ወራትም
መከራ በኋላ ወዲያው ፀሐይ ይጨልማል፥ ጨረቃም ብርሃንዋን አትሰጥም፥ ከዋክብትም
ከሰማይ ይወድቃሉ፥ 30፤ የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ። በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ ምልክት
በሰማይ ይታያል፥ በዚያን ጊዜም የምድር ወገኖች ሁሉ ዋይ ዋይ ይላሉ፥ የሰው ልጅንም
በኃይልና በብዙ ክብር በሰማይ ደመና ሲመጣ ያዩታል፤ 31፤ መላእክቱንም ከታላቅ መለከት
ድምፅ ጋር ይልካቸዋል፥ ከሰማያትም ዳርቻ እስከ ዳርቻው ከአራቱ ነፋሳት ለእርሱ
የተመረጡትን ይሰበስባሉ። 32፤ ምሳሌውንም ከበለስ ተማሩ፤ ጫፍዋ ሲለሰልስ ቅጠልዋም
ሲያቈጠቍጥ፥ ያን ጊዜ በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ፤ 33፤ እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህን ሁሉ
ስታዩ በደጅ እንደ ቀረበ እወቁ። 34፤ እውነት እላችኋለሁ፥ ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ
ትውልድ አያልፍም። 35፤ ሰማይና ምድር ያልፋሉ፥ ቃሌ ግን አያልፍም። 36፤ ስለዚያች ቀንና
ስለዚያች ሰዓት ግን ከአባት ብቻ በቀር የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን የሚያውቅ
የለም። 37፤ የኖኅ ዘመን እንደ ነበረ የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናልና። 38፤ በዚያች
ወራት ከጥፋት ውኃ በፊት፥ ኖኅ ወደ መርከብ እስከገባበት ቀን ድረስ፥ ሲበሉና ሲጠጡ ሲያገቡና
ሲጋቡም እንደ ነበሩ፥ 39፤ የጥፋት ውኃም መጥቶ ሁሉን እስከ ወሰደ ድረስ እንዳላወቁ፥ የሰው
ልጅ መምጣት ደግሞ እንዲሁ ይሆናል። 40፤ በዚያን ጊዜ ሁለት ሰዎች በእርሻ ይሆናሉ፤ አንዱ
ይወሰዳል አንዱም ይቀራል፤ 41፤ ሁለት ሴቶች በወፍጮ ይፈጩሉ፤ አንዲቱ ትወሰዳለች
አንዲቱም ትቀራለች። 42፤ ጌታችሁ በምን ሰዓት እንዲመጣ አታውቁምና እንግዲህ ንቁ። 43፤
ያን ግን እወቁ፤ ባለቤት ከሌሊቱ በየትኛው ክፍል ሌባ እንዲመጣ ቢያውቅ ኖሮ፥ በነቃ ቤቱም
ሊቈፈር ባልተወም ነበር። 44፤ ስለዚህ እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ፥ የሰው ልጅ
በማታስቡበት ሰዓት ይመጣልና። 45፤ እንኪያስ ምግባቸውን በጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው
በቤተ ሰዎች ላይ የሾመው ታማኝና ልባም ባሪያ ማን ነው? 46፤ ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ
የሚያገኘው ያ ባሪያ ብፁዕ ነው፤ 47፤ እውነት እላችኋለሁ፥ ባለው ሁሉ ላይ ይሾመዋል። 48፤ ያ
ክፉ ባሪያ ግን። ጌታዬ እስኪመጣ ይዘገያል ብሎ በልቡ ቢያስብ፥ 49፤ ባልንጀሮቹን ባሮች
ሊመታ ቢጀምር ከሰካሮችም ጋር ቢበላና ቢጠጣ፥ 50፤ የዚያ ባሪያ ጌታ ባልጠበቃት ቀን
ባላወቃትም ሰዓት ይመጣል፥ 51፤ ከሁለትም ይሰነጥቀዋል፥ እድሉንም ከግብዞች ጋር
ያደርግበታል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

ምዕራፍ 25

1፤ በዚያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው ሙሽራውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር
ቆነጃጅትን ትመስላለች። 2፤ ከእነርሱም አምስቱ ሰነፎች አምስቱም ልባሞች ነበሩ። 3፤ ሰነፎቹ
መብራታቸውን ይዘው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልያዙምና፤ 4፤ ልባሞቹ ግን ከመብራታቸው ጋር
በማሰሮአቸው ዘይት ያዙ። 5፤ ሙሽራውም በዘገየ ጊዜ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ተኙ።
6፤ እኩል ሌሊትም ሲሆን። እነሆ፥ ሙሽራው ይመጣል፥ ትቀበሉት ዘንድ ውጡ የሚል ውካታ
ሆነ። 7፤ በዚያን ጊዜ እነዚያ ቆነጃጅት ሁሉ ተነሡና መብራታቸውን አዘጋጁ። 8፤ ሰነፎቹም
ልባሞቹን። መብራታችን ሊጠፋብን ነው፤ ከዘይታችሁ ስጡን አሉአቸው። 9፤ ልባሞቹ ግን
መልሰው። ምናልባት ለእኛና ለእናንተ ባይበቃስ፤ ይልቅስ ወደሚሸጡት ሄዳችሁ ለራሳችሁ ግዙ
አሉአቸው። 10፤ ሊገዙም በሄዱ ጊዜ ሙሽራው መጣ፥ ተዘጋጅተው የነበሩትም ከእርሱ ጋር ወደ
ሰርግ ገቡ፥ ደጁም ተዘጋ። 11፤ በኋላም ደግሞ የቀሩቱ ቈነጃጅት መጡና። ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ፥
ክፈትልን አሉ። 12፤ እርሱ ግን መልሶ። እውነት እላችኋለሁ፥ አላውቃችሁም አለ። 13፤ ቀኒቱንና
ሰዓቲቱን አታውቁምና እንግዲህ ንቁ። 14፤ ወደ ሌላ አገር የሚሄድ ሰው ባሮቹን ጠርቶ ያለውን

ገንዘብ እንደ ሰጣቸው እንዲሁ ይሆናልና፤ 15፤ ለእያንዳንዱ እንደ ዓቅሙ፥ ለአንዱ አምስት
መክሊት ለአንዱ ሁለት ለአንዱም አንድ ሰጠና ወደ ሌላ አገር ወዲያው ሄደ። 16፤ አምስት
መክሊትም የተቀበለው ሄዶ ነገደበት ሌላም አምስት አተረፈ፤ 17፤ እንዲሁም ሁለት የተቀበለው
ሌላ ሁለት አተረፈ። 18፤ አንድ የተቀበለው ግን ሄዶ ምድርን ቈፈረና የጌታውን ገንዘብ ቀበረ።
19፤ ከብዙ ዘመንም በኋላ የእነዚያ ባሮች ጌታ መጣና ተቆጣጠራቸው። 20፤ አምስት መክሊት
የተቀበለውም ቀረበና ሌላ አምስት መክሊት አስረክቦ። ጌታ ሆይ፥ አምስት መክሊት ሰጥተኸኝ
ነበር፤ እነሆ፥ ሌላ አምስት መክሊት አተረፍሁበት አለ። 21፤ ጌታውም። መልካም፥ አንተ በጎ
ታማኝም ባሪያ፤ በጥቂቱ ታምነሃል፥ በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው። 22፤ ሁለት
መክሊትም የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፥ ሁለት መክሊት ሰጥተኸኝ ነበር፤ እነሆ፥ ሌላ
ሁለት መክሊት አተረፍሁበት አለ። 23፤ ጌታውም። መልካም፥ አንተ በጎ፥ ታማኝም ባሪያ፤
በጥቂቱ ታምነሃል፥ በብዙ እሾምሃለሁ፥ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው። 24፤ አንድ መክሊትም
የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፥ ካልዘራህባት የምታጭድ ካልበተንህባትም የምትሰበስብ
ጨካኝ ሰው መሆንህን አውቃለሁ፤ 25፤ ፈራሁም ሄጄም መክሊትህን በምድር ቀበርሁት፤ እነሆ፥
መክሊትህ አለህ አለ። 26፤ ጌታውም መልሶ እንዲህ አለው። አንተ ክፉና ሃኬተኛ ባሪያ፥
ካልዘራሁባት እንዳጭድ ካልበተንሁባትም እንድሰበስብ ታውቃለህን? 27፤ ስለዚህ ገንዘቤን
ለለዋጮች አደራ ልትሰጠው በተገባህ ነበር፥ እኔም መጥቼ ያለኝን ከትርፉ ጋር እወስደው ነበር።
28፤ ስለዚህ መክሊቱን ውሰዱበት አሥር መክሊትም ላለው ስጡት፤ 29፤ ላለው ሁሉ ይሰጠዋልና
ይበዛለትማል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል። 30፤ የማይጠቅመውንም ባሪያ
በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። 31፤ የሰው ልጅ
በክብሩ በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ፥ በዚያን ጊዜ በክብሩ ዙፋን
ይቀመጣል፤ 32፤ አሕዛብም ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ፤ እረኛም በጎቹን ከፍየሎች እንደሚለይ እርስ
በርሳቸው ይለያቸዋል፥ 33፤ በጎችን በቀኙ ፍየሎችንም በግራው ያቆማቸዋል። 34፤ ንጉሡም
በቀኙ ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል። እናንተ የአባቴ ቡሩካን፥ ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ
የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ። 35፤ ተርቤ አብልታችሁኛልና፥ ተጠምቼ
አጠጥታችሁኛልና፥ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና፥ ታርዤ አልብሳችሁኛልና፥ 36፤ ታምሜ
ጠይቃችሁኛልና፥ ታስሬ ወደ እኔ መጥታችኋልና። 37፤ ጻድቃንም መልሰው ይሉታል። ጌታ
ሆይ፥ ተርበህ አይተን መቼ አበላንህስ? ወይስ ተጠምተህ አይተን መቼ አጠጣንህ? 38፤ እንግዳ
ሆነህስ አይተን መቼ ተቀበልንህ? ወይስ ታርዘህ አይተን መቼ አለበስንህ? 39፤ ወይስ ታመህ ወይስ
ታስረህ አይተን መቼ ወደ አንተ መጣን? 40፤ ንጉሡም መልሶ። እውነት እላችኋለሁ፥ ከሁሉ
ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቼ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት ይላቸዋል።
41፤ በዚያን ጊዜ በግራው ያሉትን ደግሞ ይላቸዋል። እናንተ ርጉማን፥ ለሰይጣንና ለመላእክቱ
ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሂዱ። 42፤ ተርቤ አላበላችሁኝምና፥ ተጠምቼ
አላጠጣችሁኝምና፥ እንግዳ ሆኜ አልተቀበላችሁኝምና፥ 43፤ ታርዤ አላለበሳችሁኝምና፥ ታምሜ
ታስሬም አልጠየቃችሁኝምና። 44፤ እነርሱ ደግሞ ይመልሱና። ጌታ ሆይ፥ ተርበህ ወይስ
ተጠምተህ ወይስ እንግዳ ሆነህ ወይስ ታርዘህ ወይስ ታመህ ወይስ ታስረህ መቼ አይተን
አላገለገልንህም? ይሉታል። 45፤ ያን ጊዜ። እውነት እላችኋለሁ፥ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ
ለአንዱ ስላላደረጋችሁት ለእኔ ደግሞ አላደረጋችሁትም ብሎ ይመልስላቸዋል። 46፤ እነዚያም
ወደ ዘላለም ቅጣት፥ ጻድቃን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሄዳሉ።

ምዕራፍ 26

1፤ ኢየሱስም እነዚህን ቃሎች ሁሉ በፈጸመ ጊዜ፥ 2፤ ለደቀ መዛሙርቱ። ከሁለት ቀን በኋላ
ፋሲካ እንዲሆን ታውቃላችሁ፥ የሰው ልጅም ሊሰቀል አልፎ ይሰጣል አለ። 3፤ በዚያን ጊዜ
የካህናት አለቆች የሕዝብም ሽማግሎች ቀያፋ በሚባለው በሊቀ ካህናቱ ግቢ ተሰበሰቡ፥ 4፤
ኢየሱስንም በተንኰል ሊያስይዙት ሊገድሉትም ተማከሩ፤ 5፤ ነገር ግን። በሕዝቡ ዘንድ ሁከት
እንዳይነሣ በበዓል አይሁን አሉ። 6፤ ኢየሱስም በቢታንያ በለምጻሙ በስምዖን ቤት ሳለ፥ 7፤
አንዲት ሴት ዋጋው እጅግ የበዛ ሽቱ የሞላው የአልባስጥሮስ ብልቃጥ ይዛ ወደ እርሱ ቀረበች
በማዕድም ተቀምጦ ሳለ በራሱ ላይ አፈሰሰችው። 8፤ ደቀ መዛሙርቱም ይህን አይተው ተቈጡና።
ይህ ጥፋት ለምንድር ነው? 9፤ ይህ በብዙ ዋጋ ተሽጦ ለድሆች ሊሰጥ ይቻል ነበርና አሉ። 10፤
ኢየሱስም ይህን አውቆ እንዲህ አላቸው። መልካም ሥራ ሠርታልኛለችና ሴቲቱንስ ስለ ምን
ታደክሙአታላችሁ? 11፤ ድሆች ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና፥ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ
ጋር አልኖርም፤ 12፤ እርስዋ ይህን ሽቱ በሰውነቴ ላይ አፍስሳ ለመቃብሬ አደረገች። 13፤ እውነት
እላችኋለሁ፥ ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በማናቸውም ስፍራ በሚሰበክበት እርስዋ ያደረገችው
ደግሞ ለእርስዋ መታሰቢያ እንዲሆን ይነገራል። 14፤ በዚያን ጊዜ የአስቆሮቱ ይሁዳ የሚባለው
ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ወደ ካህናት አለቆች ሄዶ። 15፤ ምን ልትሰጡኝ ትወዳላችሁ እኔም አሳልፌ
እሰጣችኋለሁ? እነርሱም ሠላሳ ብር መዘኑለት። 16፤ ከዚያችም ሰዓት ጀምሮ አሳልፎ ሊሰጠው
ምቹ ጊዜ ይሻ ነበር። 17፤ በቂጣው በዓል በመጀመሪያ ቀን ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ
ቀርበው። ፋሲካን ትበላ ዘንድ ወዴት ልናሰናዳልህ ትወዳለህ አሉት። 18፤ እርሱም። ወደ ከተማ
ከእገሌ ዘንድ ሄዳችሁ። መምህር። ጊዜዬ ቀርቦአል፤ ከደቀ መዛሙርቴ ጋር ከአንተ ዘንድ
ፋሲካን አደርጋለሁ ይላል በሉት አለ። 19፤ ደቀ መዛሙርቱም ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ
ፋሲካንም አሰናዱ። 20፤ በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር በማዕድ ተቀመጠ።
21፤ ሲበሉም። እውነት እላችኋለሁ፥ ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጣል አለ። 22፤ እጅግም
አዝነው እያንዳንዱ። ጌታ ሆይ፥ እኔ እሆንን? ይሉት ጀመር። 23፤ እርሱም መልሶ። ከእኔ ጋር
እጁን በወጭቱ ያጠለቀ፥ እኔን አሳልፎ የሚሰጥ እርሱ ነው። 24፤ የሰው ልጅስ ስለ እርሱ እንደ
ተጻፈ ይሄዳል፥ ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወዮለት፤ ያ ሰው ባልተወለደ
ይሻለው ነበር አለ። 25፤ አሳልፎ የሚሰጠው ይሁዳም መልሶ። መምህር ሆይ፥ እኔ እሆንን? አለ፤
አንተ አልህ አለው። 26፤ ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ ቈርሶም ለደቀ መዛሙርቱ
ሰጠና። እንካችሁ፥ ብሉ ይህ ሥጋዬ ነው አለ። 27፤ ጽዋንም አንሥቶ አመስግኖም ሰጣቸው
እንዲህም አለ። ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ፤ 28፤ ስለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ
ኪዳን ደሜ ይህ ነው። 29፤ ነገር ግን እላችኋለሁ፥ በአባቴ መንግሥት ከእናንተ ጋር ከዚህ ከወይን
ፍሬ አዲሱን እስከምጠጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ከዛሬ ጀምሬ አልጠጣውም። 30፤
መዝሙርም ከዘመሩ በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ። 31፤ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ። በዚች ሌሊት
ሁላችሁ በእኔ ትሰናከላላችሁ፤ እረኛውን እመታለሁ የመንጋውም በጎች ይበተናሉ የሚል
ተጽፎአልና፤ 32፤ ከተነሣሁ በኋላ ግን ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ አላቸው። 33፤ ጴጥሮስም
መልሶ። ሁሉም በአንተ ቢሰናከሉ እኔ ከቶ አልሰናከልም አለው። 34፤ ኢየሱስ። እውነት
እልሃለሁ፥ በዚች ሌሊት ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ አለው። 35፤ ጴጥሮስ። ከአንተ
ጋር መሞት እንኳ የሚያስፈልገኝ ቢሆን፥ ከቶ አልክድህም አለው። ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ደግሞ
እንደዚሁ አሉ። 36፤ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር ጌቴሴማኒ ወደምትባል ስፍራ መጣ ደቀ
መዛሙርቱንም። ወዲያ ሄጄ ስጸልይ ሳለ በዚህ ተቀመጡ አላቸው። 37፤ ጴጥሮስንም ሁለቱንም

የዘብዴዎስን ልጆች ወስዶ ሊያዝን ሊተክዝም ጀመር። 38፤ ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ
አዘነች፤ በዚህ ቆዩ ከእኔም ጋር ትጉ አላቸው። 39፤ ጥቂትም ወደ ፊት እልፍ ብሎ በፊቱ ወደቀና
ሲጸልይ። አባቴ፥ ቢቻልስ፥ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ፤ ነገር ግን አንተ እንደምትወድ ይሁን እንጂ
እኔ እንደምወድ አይሁን አለ። 40፤ ወደ ደቀ መዛሙርቱም መጣ፤ ተኝተውም አገኛቸውና
ጴጥሮስን። እንዲሁም ከእኔ ጋር አንዲት ሰዓት እንኳ ልትተጉ አልቻላችሁምን? 41፤ ወደ ፈተና
እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ፤ መንፈስስ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው አለው። 42፤ ደግሞ
ሁለተኛ ሄዶ ጸለየና። አባቴ፥ ይህች ጽዋ ሳልጠጣት ታልፍ ዘንድ የማይቻል እንደ ሆነ፥ ፈቃድህ
ትሁን አለ። 43፤ ደግሞም መጥቶ ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ከብደው ነበርና ተኝተው አገኛቸው።
44፤ ደግሞም ትቶአቸው ሄደ፥ ሦስተኛም ያንኑ ቃል ደግሞ ጸለየ። 45፤ ከዚያ ወዲያ ወደ ደቀ
መዛሙርቱ መጥቶ። እንግዲህስ ተኙ ዕረፉም፤ እነሆ፥ ሰዓቲቱ ቀርባለች የሰው ልጅም
በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል። 46፤ ተነሡ፥ እንሂድ፤ እነሆ፥ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦአል
አላቸው። 47፤ ይህንም ገና ሲናገር፥ እነሆ፥ ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፥ ከእርሱም ጋር
ብዙ ሕዝብ ሰይፍና ጐመድ ይዘው ከካህናት አለቆችና ከሕዝቡ ሽማግሎች ዘንድ መጡ። 48፤
አሳልፎ የሚሰጠውም። የምስመው እርሱ ነው፤ ያዙት ብሎ ምልክት ሰጥቶአቸው ነበር። 49፤
ወዲያውም ወደ ኢየሱስ ቀረበና። መምህር ሆይ፥ ሰላም ለአንተ ይሁን ብሎ ሳመው። 50፤
ኢየሱስም። ወዳጄ ሆይ፥ ለምን ነገር መጣህ? አለው። በዚያን ጊዜ ቀረቡ እጃቸውንም በኢየሱስ
ላይ ጭነው ያዙት። 51፤ እነሆም፥ ከኢየሱስ ጋር ከነበሩት አንዱ እጁን ዘርግቶ ሰይፉን መዘዘና
የሊቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ጆሮውን ቈረጠው። 52፤ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ እንዲህ አለው። ሰይፍ
የሚያነሡ ሁሉ በሰይፍ ይጠፋሉና ሰይፍህን ወደ ስፍራው መልስ። 53፤ ወይስ አባቴን እንድለምን
እርሱም አሁን ከአሥራ ሁለት ጭፍሮች የሚበዙ መላእክት እንዲሰድልኝ የማይቻል
ይመስልሃልን? 54፤ እንዲህ ከሆነስ። እንደዚህ ሊሆን ይገባል የሚሉ መጻሕፍት እንዴት
ይፈጸማሉ? 55፤ በዚያን ሰዓት ኢየሱስ ለሕዝቡ። ወንበዴን እንደምትይዙ ሰይፍና ጐመድ
ይዛችሁ ልትይዙኝ ወጣችሁን? በመቅደስ ዕለት ዕለት እያስተማርሁ ከእናንተ ጋር ስቀመጥ ሳለሁ
አልያዛችሁኝም። 56፤ ነገር ግን ይህ ሁሉ የሆነ የነቢያት መጻሕፍት ይፈጸሙ ዘንድ ነው አለ።
በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ትተውት ሸሹ። 57፤ ኢየሱስን የያዙትም ጻፎችና ሽማግሎች
ወደ ተከማቹበት ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ወሰዱት። 58፤ ጴጥሮስ ግን እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ
ድረስ ሩቅ ሆኖ ተከተለው፥ የነገሩንም ፍጻሜ ያይ ዘንድ ወደ ውስጥ ገብቶ ከሎሌዎቹ ጋር
ተቀመጠ። 59፤ የካህናት አለቆችና ሽማግሎች ሸንጎውም ሁሉ እንዲገድሉት በኢየሱስ ላይ
የሐሰት ምስክር ይፈልጉ ነበር፥ አላገኙም፤ 60፤ ብዙም የሐሰት ምስክሮች ምንም ቢቀርቡ
አላገኙም። 61፤ በኋላም ሁለት ቀርበው። ይህ ሰው። የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ አፍርሼ
በሦስት ቀን ልሠራው እችላለሁ ብሎአል አሉ። 62፤ ሊቀ ካህናቱም ተነሥቶ። እነዚህ
ለሚመሰክሩብህ አንድ ስንኳ አትመልስምን? አለው። 63፤ ኢየሱስ ግን ዝም አለ። ሊቀ
ካህናቱም። አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ የሆንህ እንደ ሆነ እንድትነግረን በሕያው
እግዚአብሔር አምልሃለሁ አለው። 64፤ ኢየሱስም። አንተ አልህ ነገር ግን እላችኋለሁ፥
ከእንግዲህ ወዲህ የሰው ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ አለው።
65፤ በዚያን ጊዜ ሊቀ ካህናቱ ልብሱን ቀደ። ተሳድቦአል እንግዲህ ወዲህ ምስክሮች ስለ ምን
ያስፈልገናል? እነሆ፥ ስድቡን አሁን ሰምታችኋል፤ ምን ይመስላችኋል? አለ። 66፤ እነርሱም።
ሞት ይገባዋል ብለው መለሱ። 67፤ በዚያን ጊዜ በፊቱ ተፉበት፤ ጐሰሙትም፥ ሌሎችም በጥፊ
መትተው። ክርስቶስ ሆይ፥ በጥፊ የመታህ ማን ነው? 68፤ ትንቢት ተናገርልን አሉ። 69፤
ጴጥሮስም ከቤት ውጭ በአጥሩ ግቢ ተቀምጦ ነበር፤ አንዲት ገረድም ወደ እርሱ ቀርባ። አንተ
ደግሞ ከገሊላው ከኢየሱስ ጋር ነበርህ አለችው። 70፤ እርሱ ግን። የምትዪውን አላውቀውም

ብሎ በሁሉ ፊት ካደ። 71፤ ወደ በሩም ሲወጣ ሌላይቱ አየችውና በዚያ ላሉት። ይህ ደግሞ
ከናዝሬቱ ከኢየሱስ ጋር ነበረ አለች። 72፤ ዳግመኛም ሲምል። ሰውየውን አላውቀውም ብሎ
ካደ። 73፤ ጥቂትም ቈይተው በዚያ ቆመው የነበሩ ቀርበው ጴጥሮስን። አነጋገርህ ይገልጥሃልና
በእውነት አንተ ደግሞ ከእነርሱ ወገን ነህ አሉት። 74፤ በዚያን ጊዜ። ሰውየውን አላውቀውም
ብሎ ሊራገምና ሊምል ጀመረ። ወዲያውም ዶሮ ጮኸ። 75፤ ጴጥሮስም። ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት
ጊዜ ትክደኛለህ ያለው የኢየሱስ ቃል ትዝ አለው፤ ወደ ውጭም ወጥቶ መራራ ልቅሶ አለቀሰ።

ምዕራፍ 27

1፤ ሲነጋም የካህናት አለቆችና የሕዝቡ ሽማግሎች ሁሉ ሊገድሉት በኢየሱስ ላይ ተማከሩ፤ 2፤
አስረውም ወሰዱት፥ ለገዢው ለጴንጤናዊው ጲላጦስም አሳልፈው ሰጡት። 3፤ በዚያን ጊዜ
አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ እንደ ተፈረደበት አይቶ ተጸጸተ፥ ሠላሳውንም ብር ለካህናት አለቆችና
ለሽማግሎች መልሶ። 4፤ ንጹሕ ደም አሳልፌ በመስጠቴ በድያለሁ አለ። እነርሱ ግን። እኛስ ምን
አግዶን? አንተው ተጠንቀቅ አሉ። 5፤ ብሩንም በቤተ መቅደስ ጥሎ ሄደና ታንቆ ሞተ። 6፤
የካህናት አለቆችም ብሩን አንሥተው። የደም ዋጋ ነውና ወደ መባ ልንጨምረው አልተፈቀደም
አሉ። 7፤ ተማክረውም የሸክላ ሠሪውን መሬት ለእንግዶች መቃብር ገዙበት። 8፤ ስለዚህ ያ
መሬት እስከ ዛሬ ድረስ የደም መሬት ተባለ። 9፤ በዚያን ጊዜ በነቢዩ በኤርምያስ የተባለው።
ከእስራኤል ልጆችም አንዳንዶቹ የገመቱትን፥ የተገመተውን ዋጋ ሠላሳ ብር ያዙ፥ 10፤ ጌታም
እንዳዘዘኝ ስለ ሸክላ ሠሪ መሬት ሰጡት። የሚል ተፈጸመ። 11፤ ኢየሱስም በገዢው ፊት ቆመ፤
ገዢውም። የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን? ብሎ ጠየቀው፤ ኢየሱስም። አንተ አልህ አለው። 12፤
የካህናት አለቆችም ሽማግሎችም ሲከሱት ምንም አልመለሰም። 13፤ በዚያን ጊዜ ጲላጦስ።
ስንት ያህል እንዲመሰክሩብህ አትሰማምን? አለው። 14፤ ገዢውም እጅግ እስኪደነቅ ድረስ
አንዲት ቃል ስንኳ አልመለሰለትም። 15፤ በዚያም በዓል ሕዝቡ የወደዱትን አንድ እስረኛ
ሊፈታላቸው ለገዢው ልማድ ነበረው። 16፤ በዚያን ጊዜም በርባን የሚባል በጣም የታወቀ
እስረኛ ነበራቸው። 17፤ እንግዲህ እነርሱ ተሰብስበው ሳሉ ጲላጦስ። በርባንን ወይስ ክርስቶስ
የተባለውን ኢየሱስን ማንኛውን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው፤ 18፤ በቅንዓት አሳልፈው
እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና። 19፤ እርሱም በፍርድ ወንበር ተቀምጦ ሳለ ሚስቱ። ስለ እርሱ ዛሬ
በሕልም እጅግ መከራ ተቀብያለሁና በዚያ ጻድቅ ሰው ምንም አታድርግ ብላ ላከችበት። 20፤
የካህናት አለቆችና ሽማግሎች ግን በርባንን እንዲለምኑ ኢየሱስን ግን እንዲያጠፉ ሕዝቡን
አባበሉ። 21፤ ገዢውም መልሶ። ከሁለቱ ማንኛውን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው፤
እነርሱም። በርባንን አሉ። 22፤ ጲላጦስ። ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን እንግዲህ ምን
ላድርገው? አላቸው፤ ሁሉም። ይሰቀል አሉ። 23፤ ገዢውም። ምን ነው? ያደረገው ክፋት
ምንድር ነው? አለ፤ እነርሱ ግን። ይሰቀል እያሉ ጩኸት አበዙ። 24፤ ጲላጦስም ሁከት
እንዲጀመር እንጂ አንዳች እንዳይረባ ባየ ጊዜ፥ ውኃ አንሥቶ። እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም
ንጹሕ ነኝ፤ እናንተ ተጠንቀቁ ሲል በሕዝቡ ፊት እጁን ታጠበ። 25፤ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው።
ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን አሉ። 26፤ በዚያን ጊዜ በርባንን ፈታላቸው፥ ኢየሱስን ግን
ገርፎ ሊሰቀል አሳልፎ ሰጠ። 27፤ በዚያን ጊዜ የገዢው ወታደሮች ኢየሱስን ወደ ገዢው ግቢ
ውስጥ ወሰዱት ጭፍራውንም ሁሉ ወደ እርሱ አከማቹ። 28፤ ልብሱንም ገፈው ቀይ ልብስ
አለበሱት፥ 29፤ ከእሾህም አክሊል ጎንጉነው በራሱ ላይ፥ በቀኝ እጁም መቃ አኖሩ፥ በፊቱም
ተንበርክከው። የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፥ ሰላም ለአንተ ይሁን እያሉ ዘበቱበት፤ 30፤ ተፉበትም
መቃውንም ይዘው ራሱን መቱት። 31፤ ከዘበቱበትም በኋላ ቀዩን ልብስ ገፈፉት፥ ልብሱንም

አለበሱት ሊሰቅሉትም ወሰዱት። 32፤ ሲወጡም ስምዖን የተባለው የቀሬናን ሰው አገኙ፤
እርሱንም መስቀሉን ይሸከም ዘንድ አስገደዱት። 33፤ ትርጓሜው የራስ ቅል ስፍራ ወደሚሆን
ጎልጎታ ወደሚባለው ስፍራ በደረሱ ጊዜም፥ 34፤ በሐሞት የተደባለቀ የወይን ጠጅ ሊጠጣ
አቀረቡለት፤ ቀምሶም ሊጠጣው አልወደደም። 35፤ ከሰቀሉትም በኋላ ልብሱን ዕጣ ጥለው
ተካፈሉ፥ 36፤ በዚያም ተቀምጠው ይጠብቁት ነበር። 37፤ ይህ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሥ ነው
የሚል የክሱን ጽሕፈት ከራሱ በላይ አኖሩ። 38፤ በዚያን ጊዜ ሁለት ወንበዶች አንዱ በቀኝ
አንዱም በግራ ከእርሱ ጋር ተሰቀሉ። 39፤ የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት
ነበርና። 40፤ ቤተ መቅደስን የምታፈርስ በሦስት ቀንም የምትሠራው፥ ራስህን አድን፤
የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ ከመስቀል ውረድ አሉት። 41፤ እንዲሁም ደግሞ የካህናት አለቆች
ከጻፎችና ከሽማግሎች ጋር እየዘበቱበት እንዲህ አሉ። 42፤ ሌሎችን አዳነ፥ ራሱን ሊያድን
አይችልም፤ የእስራኤል ንጉሥ ከሆነ፥ አሁን ከመስቀል ይውረድ እኛም እናምንበታለን። 43፤
በእግዚአብሔር ታምኖአል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብሎአልና ከወደደውስ አሁን ያድነው።
44፤ ከእርሱ ጋር የተሰቀሉት ወንበዶች ደግሞ ያንኑ እያሉ ይነቅፉት ነበር። 45፤ ከስድስት
ሰዓትም ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ። 46፤ በዘጠኝ ሰዓትም
ኢየሱስ። ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ይህም። አምላኬ አምላኬ፥
ስለ ምን ተውኸኝ? ማለት ነው። 47፤ በዚያም ከቆሙት ሰዎች ሰምተው። ይህስ ኤልያስን
ይጠራል አሉ። 48፤ ወዲያውም ከእነርሱ አንዱ ሮጦ፤ ሰፍነግም ይዞ ሆምጣጤ ሞላበት፥
በመቃም አድርጎ አጠጣው። 49፤ ሌሎቹ ግን። ተው፥ ኤልያስ መጥቶ ያድነው እንደ ሆነ እንይ
አሉ። 50፤ ኢየሱስም ሁለተኛ በታላቅ ድምፅ ጮኾ ነፍሱን ተወ። 51፤ እነሆም፥ የቤተ መቅደስ
መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ፥ ምድርም ተናወጠች፥ ዓለቶችም ተሰነጠቁ፤ 52፤
መቃብሮችም ተከፈቱ፥ ተኝተው ከነበሩትም ከቅዱሳን ብዙ ሥጋዎች ተነሡ፤ 53፤ ከትንሣኤውም
በኋላ ከመቃብሮች ወጥተው ወደ ቅድስት ከተማ ገቡና ለብዙዎች ታዩ። 54፤ የመቶ አለቃም
ከእርሱም ጋር ኢየሱስን የሚጠብቁ መናወጡንና የሆነውን ነገር አይተው። ይህ በእውነት
የእግዚአብሔር ልጅ ነበረ ብለው እጅግ ፈሩ። 55፤ ኢየሱስን እያገለገሉ ከገሊላ የተከተሉት ብዙ
ሴቶች በሩቅ ሆነው ሲመለከቱ በዚያ ነበሩ፤ 56፤ ከእነርሱም መግደላዊት ማርያምና የያዕቆብና
የዮሳ እናት ማርያም የዘብዴዎስም የልጆቹ እናት ነበሩ። 57፤ በመሸም ጊዜ ዮሴፍ የተባለው ባለ
ጠጋ ሰው ከአርማትያስ መጣ፥ እርሱም ደግሞ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ነበረ፤ 58፤ ይኸውም
ወደ ጲላጦስ ቀርቦ የኢየሱስን ሥጋ ለመነው። 59፤ ጲላጦስም እንዲሰጡት አዘዘ። ዮሴፍም
ሥጋውን ይዞ በንጹሕ በፍታ ከፈነው፥ 60፤ ከዓለት በወቀረው በአዲሱ መቃብርም አኖረው፥
በመቃብሩም ደጃፍ ታላቅ ድንጋይ አንከባሎ ሄደ። 61፤ መግደላዊት ማርያምም ሁለተኛይቱም
ማርያም በመቃብሩ አንጻር ተቀምጠው በዚያ ነበሩ። 62፤ በማግሥቱም ከመዘጋጀት በኋላ
በሚሆነው ቀን፥ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ወደ ጲላጦስ ተሰበሰቡና። 63፤ ጌታ ሆይ፥ ያ
አሳች በሕይወቱ ገና ሳለ። ከሦስት ቀን በኋላ እነሣለሁ እንዳለ ትዝ አለን። 64፤ እንግዲህ ደቀ
መዛሙርቱ መጥተው በሌሊት እንዳይሰርቁት ለሕዝቡም። ከሙታን ተነሣ እንዳይሉ፥ የኋለኛይቱ
ስሕተት ከፊተኛይቱ ይልቅ የከፋች ትሆናለችና መቃብሩ እስከ ሦስተኛ ቀን ድረስ እንዲጠበቅ
እዘዝ አሉት። 65፤ ጲላጦስም። ጠባቆች አሉአችሁ፤ ሄዳችሁ እንዳወቃችሁ አስጠብቁ አላቸው።
66፤ እነርሱም ሄደው ከጠባቆች ጋር ድንጋዩን አትመው መቃብሩን አስጠበቁ።

ምዕራፍ 28

1፤ በሰንበትም መጨረሻ መጀመሪያው ቀን ሲነጋ መግደላዊት ማርያምና ሁለተኛይቱ ማርያም
መቃብሩን ሊያዩ መጡ። 2፤ እነሆም፥ የጌታ መልአክ ከሰማይ ስለ ወረደ ታላቅ የምድር
መናወጥ ሆነ፤ ቀርቦም ድንጋዩን አንከባሎ በላዩ ተቀመጠ። 3፤ መልኩም እንደ መብረቅ
ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ነበረ። 4፤ ጠባቆቹም እርሱን ከመፍራት የተነሣ ተናወጡ እንደ
ሞቱም ሆኑ። 5፤ መልአኩም መልሶ ሴቶቹን አላቸው። እናንተስ አትፍሩ የተሰቀለውን ኢየሱስን
እንድትሹ አውቃለሁና፤ 6፤ እንደ ተናገረ ተነሥቶአልና በዚህ የለም፤ የተኛበትን ስፍራ ኑና እዩ።
7፤ ፈጥናችሁም ሂዱና። ከሙታን ተነሣ፥ እነሆም፥ ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል በዚያም
ታዩታላችሁ ብላችሁ ለደቀ መዛሙርቱ ንገሩአቸው። 8፤ እነሆም፥ ነገርኋችሁ። በፍርሃትና
በታላቅ ደስታም ፈጥነው ከመቃብር ሄዱ፥ ለደቀ መዛሙርቱም ሊያወሩ ሮጡ። 9፤ እነሆም፥
ኢየሱስ አገኛቸውና። ደስ ይበላችሁ አላቸው። እነርሱም ቀርበው እግሩን ይዘው ሰገዱለት። 10፤
በዚያን ጊዜ ኢየሱስ። አትፍሩ፤ ሄዳችሁ ወደ ገሊላ እንዲሄዱ ለወንድሞቼ ተናገሩ፥ በዚያም
ያዩኛል አላቸው። 11፤ ሲሄዱም ሳሉ እነሆ፥ ከጠባቆቹ አንዳንድ ወደ ከተማ መጥተው የሆነውን
ሁሉ ለካህናት አለቆች አወሩ። 12፤ ከሽማግሎች ጋርም ተሰብስበው ተማከሩና ለጭፍሮች ብዙ
ገንዘብ ሰጥተዋቸው። 13፤ እኛ ተኝተን ሳለን ደቀ መዛሙርቱ በሌሊት መጥተው ሰረቁት በሉ።
14፤ ይህም በገዢው ዘንድ የተሰማ እንደ ሆነ፥ እኛ እናስረዳዋለን እናንተም ያለ ሥጋት
እንድትሆኑ እናደርጋለን አሉአቸው። 15፤ እነርሱም ገንዘቡን ተቀብለው እንደ አስተማሩአቸው
አደረጉ። ይህም ነገር በአይሁድ ዘንድ እስከ ዛሬ ድረስ ሲወራ ይኖራል። 16፤ አሥራ አንዱ ደቀ
መዛሙርት ግን ኢየሱስ ወዳዘዛቸው ተራራ ወደ ገሊላ ሄዱ፥ 17፤ ባዩትም ጊዜ ሰገዱለት፤
የተጠራጠሩ ግን ነበሩ። 18፤ ኢየሱስም ቀረበና እንዲህ ብሎ ተናገራቸው። ሥልጣን ሁሉ
በሰማይና በምድር ተሰጠኝ። 19-20፤ እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድና በመንፈስ
ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው፥ ያዘዝኋችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ
መዛሙርት አድርጓቸው፤ እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ።